AMERIKANSKI SLOVENEC

Katoliški list za slovenske delavce v Ameriki in glasilo Društva sv. Družine.

ŠTEVILKA 22. JOLIET, ILLINOIS, 12. FEBRUARJA 1915 LETNIK XXIV.

Strašna bitka za karpatske prelaze.

Avstrijsko armado v Karpatih podpira 300,000 Nemcev, ki so izgubili že na tisoče mož v brezprimerno ljutih spopadih. Avstrijci zmagoviti v Bukovini. Izpred Varšave se Nemci umikajo.

Na zapadnem bojišču se vršijo le neznatni boji.

Dunaj, 8. febr. — Avstro-ogrski vojni tiskovni urad je danes izdal sledeči opis zadnjega bojevanja v karpatskem gorovju:

"Bitka za prelaz Duklo se je končala ugodno za nas. Rusi so bili zbrali močna krdela pehote, ki so prodirali proti višinam.

"Brez ozira na človeški material so Rusi poskušali izsiliti uspešno odločitev. Tri njihove napadajoče linije na nekem prostoru so bile takorekoč pokošene. Končno so Rusi, prodirajoč čez neko prelazovo sleme, pričeli zvečer plezati po nasprotnih gričih, ki so bili v posesti avstro-ogrskih čet, toda morali so se ustaviti na polu pota v globokem snegu, ko se je pričel strašen snežni vihar.

"Ko je naslednje jutro ruski poveljnik zaukazal, naskočiti naše postojanke, se je naskok strl po avstrijskem streljanju. Številni mrtveci in ranjenci so pokrivali bojišče. Mnogo Rusov je bilo ujetih. Rusi so se končno umeknili v polnem begu pred Avstro-Ogri, ki so jih zasledovali."

Ob rumunski meji.

Pariz, 8. febr. — Avstrijske čete so prestopile rumunsko mejo blizu Turn Severina, kakor brzojavlja "Journalu" njegov poročevavec iz Niša.

Avstrijci so baje streljali na mejne straže, ki so poskušale zabraniti njihov prehod, in ljuta bitka je sledila.

Pomočne čete so ojačile Rumunce, in po triurnem boju so bili Avstrijci baje pognani nazaj prek meje z velikim številom ranjencev.

Če bi bili Avstrijci zavzeli Turn Severin, pravi poročevavec, bi popolnoma obvladovali Kladivo, edini kraj na Srbskem ob Donavi, ki dovoljuje zvezo z Rumunijo.

Dogodku, ki se je pripetil pred več dnevi, niso sledila druga dejanja, pravi "Journalov" poročevavec.

Bojevanje v Karpatih.

Petrograd, 8. febr. — Trdo bojevanje se nadaljuje v Karpatih z uspehi znatne važnosti za ruske čete, kakor pravi uradno naznanilo, izdano tukaj danes.

Poročila s fronte pravijo, da se je Rusom sedaj posrečilo, odločno zaustaviti avstrijsko prodiranje v soseščini Dukle ter zavzeti Rakotz ob meji. Rusi so predrli avstrijsko linijo med Sanokom in Gumenom ter zavzeli Mezolaborz. Pri tem naskoku, ki mu je sledilo zasledovanje Avstrijcev, so Rusi ujeli 2,500 mož in zaplenili pet strojnih pušk.

Ponovni nemški in avstro-ogrski napadi ob ogrski meji, vštevši posebno odločen napad blizu reke Tisze, so bili odbiti. Ujetje dodatnih čet po umiku severno od prelaza Uzsoka tudi poročajo, dočim naznanjajo, da so bili avstrijski naskoki odbiti na drugih gorskih prelazih.

Manjše ruske zmage so Rusi pridobili na Vzhodnem Pruskem in severnem Poljskem.

Uradno naznanilo.

Besedilo naznanila se glasi:

"Na desnem bregu Vistule se je vršilo nekaj prask ugodno za nas. Naše konjištvo je ob 3. uri zarana izgnalo z bajonetnim napadom Nemce iz vasi Podlesije in Prondystary ter zaplenilo množino orožja, streliva in žice.

"Važen spopad se je vršil ob cesti iz Sierpeca v Rypin, kjer smo izvršili uspešen ponočni napad v soseščini vasi Urszulewo.

"Na levem bregu Vistule, ob rekah Bzuri in Rawki, se je dne 5. febr. nadaljevalo topovsko streljanje. V okrožju vasi Kamiony smo pričeli ofenzivo in nekoliko napredovali vkljub trdovratnemu odporu sovražnika. Naše topništvo je uspešno bombardovalo nemško kolono, ki se je pomikala v smeri Bolimowa iz Zemiarov. Pehota je bila prisiljena bežati, zapustivša svoje topništvo na veliki cesti.

Hudi boji v Karpatih.

"V Karpatih se nadaljuje hudo bojevanje. Naše čete so strle sovražnikov odpor na treh utrjenih postojankah blizu Mezolaborcza in zasledovale umikajočega se sovražnika. Zaplenile so dva topova in pet strojnih pušk ter ujele poveljnika 3. honvedskega polka, sedeminštirideset častnikov in 2,516 mož.

"Severno od prelaza Uzsoka, blizu Lutowiska, je bil sovražnik prisiljen k umiku. Naše čete so zasedle njegove okope, zaplenile tri strojne puške in ujele mnogo mož.

"Napadi sovražnika, ki je prekoračil prelaza Toukholka in Beskid dne 5. febr., so bili odbiti z velikimi izgubami za sovražnika, ki je bil prisiljen k naglemu umiku."

Nemci na Poljskem zaustavljeni.

Varšava, 8. febr. — Nasprotno delovanje, ki je sledilo prenehanju srditega nemškega napadanja okrog Humina in Borjimowa ter prevažanju čet severno, da prično novo ofenzivo na Vzhodnem Pruskem med Tilsitom, Gumbinnenom in Lipnom, je ruskim četam na Poljskem, po mnenju ruskih vojaških opazovalcev, doneslo priložnost za zdavnaj naznanjeno ofenzivo, ki se ima končati s tem, da se nemške čete izženejo iz zapadne Poljske.

Novo rusko prodiranje se je baje že pričelo uspešno med stočiščem Bzure in Vitkovicami, kjer so bili zavzeti številni nemški okopi in se je sovražnik začel naglo umikati, tako da je zapustil za seboj veliko število kosov topništva.

Rusi imajo podrobno poučilo o velikih nemških utrdbah, ki se raztezajo od Vistule južno Skierniewic in Lavke. Splošno vojaško mnenje v Varšavi danes je pa, da Rusi nazaj vzamejo zapadno Poljsko zgodaj spomladi.

Avstrijske zmage v Karpatih.

Dunaj, 9. febr. — Sledeče uradno naznanilo glede vojskovanja je bilo izdano:

"Nobene izpremembe ni bilo na Poljskem in v zapadni Galiciji, kjer se nadaljuje topniško bojevanje.

"Avstro-nemška zaveznika sta včeraj po večdnevni bitki zavzela neko vas severno od Volovesi, ki so jo Rusi trdovratno branili. Ujeli smo mnogo Rusov ter zaplenili streliva in vojnega materiala.

"Ob drugih karpatskih frontah so bili hudi boji. Na zapadnem delu so bili ruski napadi neuspešni in ujeli smo 340 mož in zaplenili tri strojne puške.

"V Bukovini prodiramo dalje in smo zavzeli Wamo."

Hudi boji na severu.

Petrograd, 9. febr. — Spopadi postajajo silnejši na obeh skrajnih krilih vzhodne bojne fronte na Vzhodnem Pruskem, kakor tudi v Karpatih, kakor naznanjajo danes semkaj dospele brzojavke. Ob varšavski fronti pa je bojevanje odjenjalo.

Bojna linija od pokrajine Plock na Rusko-Poljskem severno do Tilsita na Vzhodnem Pruskem je dejansko nepretrgana. Nemci danes, kakor je videti, napadajo od Gumbinnena in Mazurskih jezer južno do Lipna na Poljskem, na desnem bregu reke Vistule.

Brzojavka iz Varšave pravi, da je bilo med nemškimi ujetniki, ki so prišli v ruske roke v bojevanju ob stočišču reke Bzure, mnogo žensk, in nekatere izmed njih so bile najdene s puškami v svojih rokah v prvi liniji okopov.

Viljem na ruski fronti.

Nemški veliki vojni glavni stan na Poljskem, čez Berlin, 9. febr. — Nemški cesar, nadzorujoč nemške čete na vzhodnem bojnem torišču, je bil sprejet z brezprimernim navdušenjem. Danes si je ogledal glavno armado ob reki Rawki, šlezijske domobranske bataljone, in je nagovoril razna krdela, čestitajoč jim na njihovih dosedanjih pridobitvah in izjavljajoč, da je končna zmaga gotova.

Cesarjevemu obisku bo prejkone sledila nova ofenziva proti Rusom. Njegovo zdravje je izvrstno.

Bojevanje na Vzhodnem Pruskem.

London, 9. febr. — Glavno zanimanje v vojni je sedaj v bojevanju na vzhodnem pasu. Ko so bili Nemci zaustavljeni v svojih prizadevah, predreti ruske linije pred Varšavo, so prepeljali mnogo svojih čet na Vzhodno Prusko, da ustavijo rusko ofenzivo v tisti krajini. Ofenziva je začela resno ogrožati Nemce, ker utegnejo Rusi prodreti med Tilsit in Insterburg ter tako obrniti utrjeno postojanko na skrajno težavnem terenu Mazurskih jezer.

Vojskovanju v Karpatih in v Galiciji ni mogoče slediti tako lahko, ker so uradna poročila izredno pičla v poučilu. Razvidno je pa, da je ruska ofenziva v zapadnih gorskih prelazih krepka in deloma uspešna, ali po vzhodnih prelazih je zadela ob hud odpor.

Rus pogreznil osem turških ladij.

Petrograd, 9. febr. — Prejšnja nemška križarka "Breslau" je bombardirala Jalto, rusko pristansko mesto v Krimu. Križarka je doplula v luko, med tem ko je rusko črnomorsko brodovje križarilo po morju, ter močno poškodovala Hotel de Russie in četvero trgovinske zavode. Nihče ni bil usmrčen, kakor uradno naznanjajo danes semkaj.

Ko je rusko črnomorsko brodovje doznalo o bombardovanju brezžičnim potom, je snoči v povračilo bombardovalo turško mesto Trebizond ob Črnem morju. Pol tucata turških parnikov, polno obloženih, ki so bili v luki, je bilo pogreznjenih in mnogo škode napravljene trdnjavicam ob ustju pristanišča.

Na povratu do svojega opirališča je rusko brodovje srečalo parnik in škuner, obložena z živili in s turško zastavo. Moštvu je bilo zaukazano, da se reši v svoje čolne, nakar sta bili ladji pogreznjeni.

Avstrijci zmagoviti v Bukovini.

Dunaj, 10. febr. — Vojno ministrstvo je danes izdalo sledeče naznanilo:

"Splošni položaj na Poljskem in v zapadni Galiciji je neizpremenjen. V Karpatih se boji nadaljujejo. Bukovino smo do Suczawe očistili sovražnika."

Ljuta bitka v Karpatih.

Petrograd, 10. febr. — Ena najobupneje bojevanih bitk sedanje vojne, označena po ljutih naskokih z bajonetom, opisana kot brezprimerna, se vrši v karpatskem gorovju. Bojišče je v Galiciji, južno od Sanoka. Od izida te bitke je odvisno obvladanje gorskih prelazov, ki držijo na ogrske planjave.

Ruski štab trdi, da so bile avstrijske čete v Karpatih ojačene z 300,000 Nemci, in da nemški častniki vodijo to vojskovanje.

V dveh dneh strašnega bojevanja so bili ponovni nemški napadi končno odbiti, in nemški mrtveci ležijo v ogromnih številih pred ruskimi postojankami.

Z zapadnega bojišča.

London, 8. febr. — Obupne pehotne boje, ki so trajali skoro cela dva dni in eno noč, poroča uradno naznanilo francoskega vojnega ministrstva, izdano nocoj.

Bojevanje se vrši v Argonih, in Nemci, ki so začeli napadati, so še v ofenzivi, ko so zavzeli del francoskih okopov.

London, 8. febr. — Prvi minister Asquith, govoreč v zbornici prostakov danes, je rekel, da britanske izgube v vseh vrstah na zapadnem bojišču od začetka vojne do dne 4. febr. znašajo približno 104,000 mož. V to število so všteti usmrčenci, ranjenci in pogrešanci.

Nemci bombardovali Soissons.

Pariz, 9. febr. — Nemci bombardujejo Soissons z vnetljivimi tvarinami v svrho, da zažgo mesto in izženejo Francoze, po današnjem uradnem vojnem naznanilu.

Bojevanje v Argonih je baje ljuto, zlasti okrog Bagatella. Na tej točki je eden najgostejših delov gozdovja in bojevanje je zmešano.

Amerikanci za Poljsko.

"Maskagon-Michigan Chronicle" je nedavno pisal: Izmed vseh narodov zapletenih v sedanjo vojno, gotovo nobeden ni prestal večjega trpljenja in večje škode in ne obrača na sebe večje pozornosti, kot Poljska s svojimi 25 milijoni nesrečnih prebivalcev. Slišali smo o Belgiji, toda malo smo mi tu v Združenih državah zvedeli o strašnem uničenju in opustošenju v krvi okopane poljske dežele, samo par drobnih poročil. Prišlo je k nam poročilo o Kališu. Pisma, ki jih dobivajo Poljaki in poljski listi v Uniji, so nam šele v pravi luči pokazali grozo, ki se vali po tem kraju.

Poljski grozi glad, Poljska ni zadosti zavarovana, da bi mogla iti vštric. Nemajhna čast bi bila za velikost in radodarnost Združenih držav, ako bi se Poljska obrnila k nam za pomoč. Podpiramo druge narode, ki so v vojnem plesu. Pošiljati nameravamo živila v Belgijo, ki ima svojo vlado in ki je bolje pripravljena, da prestane težave sedanjega časa, zdi se nam, da smo na Poljsko pozabili. Poljska je pošiljala mnogo sinov k nam. Da jo zdaj podpiramo, k temu nas ne sili samo ljudomilnost, Amerika ima dolgove pri Poljski. Poljska je dala Ameriki dva znamenita moža: Kosciuszka, "očeta ameriške artiljerije" in Pulaskega, "očeta ameriške konjenice". V naši vojni za neodvisnost so Poljaki igrali odlično ulogo, spodobi se torej da ljudstvo tega kraja na to ne pozabi v času, ko potrebuje Poljska.

21 rudarjev usmrčenih.

Nanaimo, B. C., 9. febr. — Enindvajset delavcev, zaposlenih v rudniku družbe Pacific Coast Coal Mines, Ltd., v South Wellingtonu, sedem milj od Nanaima, je bilo usmrčenih vsled poplave danes.

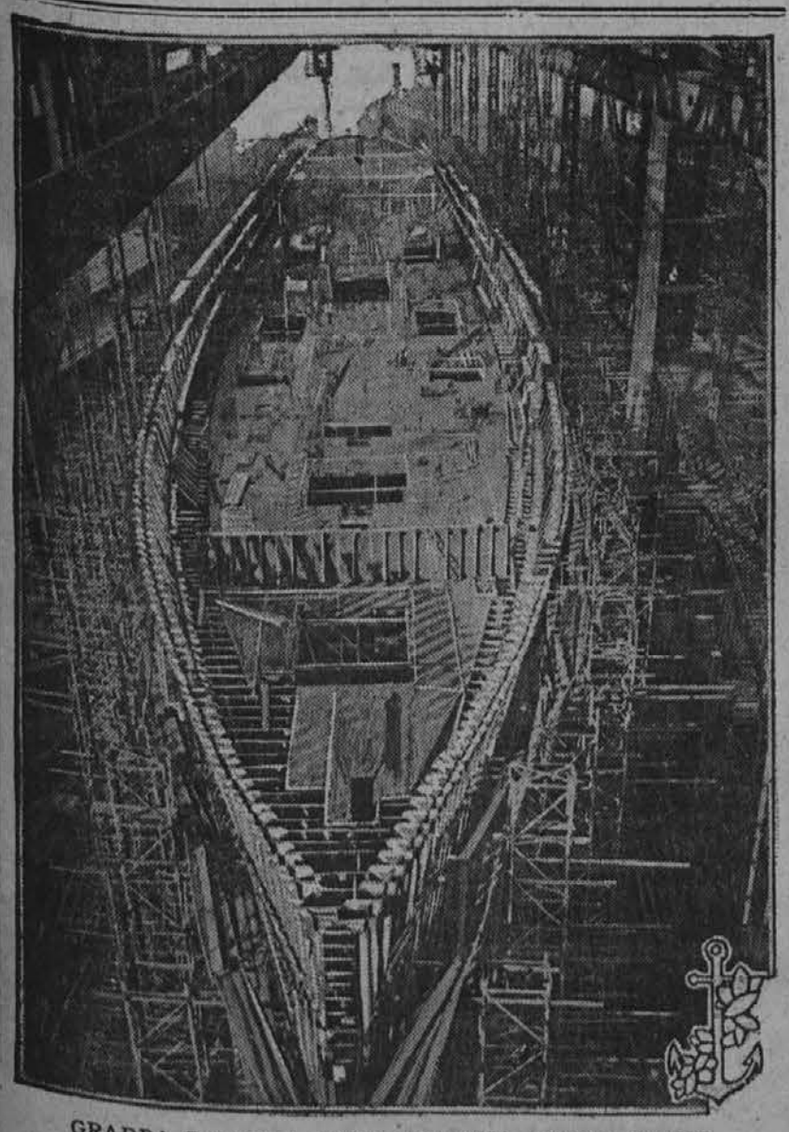

GRADBA PARNIKA ZAUSTAVLJENA VSLED VOJNE.

To je pogled na parnik "Bismarck", sestrsko ladjo "Imperatora" in "Vaterlanda" hamburg-ameriške linije. Ker ni nobena ladja družbinega ogromnega brodovja v službi, ne bo gradbba "Bismarcka" dovršena, dokler se ne sklene mir.

PROTI ZLORABI ZVEZDNATE ZASTAVE.

Zavezna vlada opozorila Anglijo na nevarnost, ki preti nevtralnemu brodarstvu.

BREZ FORMALNEGA PROTESTA

Razpetje nevtralne zastave "običajna vojna zvijača".

New York, 10. febr. — Potniki na britanskem parniku "Ordune" Cunardove linije, ki so dospeli semkaj danes iz Angleškega, so povedali, da je parnik jadral pod ameriško zastavo skoro štiriindvajset ur dne 31. jan., ko je plul po Irskem morju. Zvezde in proge, so rekli, so bile razpete v nedeljo eno uro potem, ko je parnik "Ordune" zapustil Liverpool, in niso bile snete do ponedeljka rano v jutro.

Kakor znano, je ondan Cunardov parnik "Lusitania" plul po Irskem morju pod ameriško zastavo. "Lusitania" je dne 30. jan. odplula iz New Yorka in dospela dne 6. febr. v Liverpool. Neki ameriški potnik je izjavil, da je ladijski kapitan utemeljeval pravico, jadrati pod ameriško zastavo, na tem, da ima na krovu nevtralno pošto in nevtralne potnike. "Lusitania" je namreč prejela brezžično brzojavko od "Baltica" (White Star Line), naj se čuva nemških podmorskih čolnov, kajti dva istih sta bila videti. Kapitan "Lusitanije" je nato odgovoril, da se ne boji, ker jadra pod nevtralno, in sicer ameriško zastavo, do česar da ima pravico, ker je vzel na krov nekaj Američanov.

Washington angleškega mnenja.

Washington, D. C., 10. febr.—Predsednik Wilson je danes osebno preudaril osnutek not, ki se imata poslati v London in Berlin ter se tičeta uporabe ameriške zastave na krovu britanskega parnika "Lusitania" ter vedenja nemške vlade nasproti nevtralnemu brodarstvu, ko se je posvetoval z državnim tajnikom in člani vlade.

Protesta ni pričakovati.

Po splošnem mnenju ne bo niti v Berlinu, niti v Londonu podan protest ali "pritožba proti morebitni kršitvi mednarodnega prava". Zavezna vlada zastopa kakor britanska stališče, da razpetje zvezdnate zastave na krovu "Lusitanije" ne predstavlja nič drugega nego "splošno rabljeno vojno zvijačo". Obenem pa se ima kazati na to, "kako lahko se trgovina kake nevtralne velevlasti z nadaljevano uporabo take vojne zvijače oškoduje".

Ameriška nepristranost.

Nemško vlado hoče zavezna vlada naprositi za nadaljnje pojasnilo o izvedbi nedavnega ukrepa, ki označa angleška vodovja po 18. februarju za vojni pas, ter pri tem poudariti upanje, da vse poskusijo v določitev resničnega značaja pod nevtralno zastavo jadrajoče ladje.

Vlada o britanski zvijači.

Washington, D. C., 10. febr. — Vlada Združenih Držav je uradno izjavila glede razpetja ameriške zastave od strani britanskega potniškega parnika "Lusitania", da ni nič izrednega, da se kak vojskujoči se narod poslužuje kake tuje zastave; protesta torej ni mogoče podati. Sicer pa je bilo sklenjeno, Veliko Britanijo službenim potom opozoriti na to, da preti nevtralnemu brodarstvu velika nevarnost, če se bo ta praksa še nadalje izvrševala.

Predsednik je tudi mnenja, da je po Nemčiji razglašena blokada (zaprtija) angleškega obrežnega vodovja v resnici "papirna blokada".

Veleklalnice spoznane za krive.

Jefferson City, Mo., 9. febr. — Veleklalnice Armour & Co., Swift & Co., St. Louis Dressed Beef & Provision Co., Hammond Packing Co. in Morris & Co. so bile danes v državnem višjem sodišču spoznane za krive, da so kršile protitrustovski zakon.

Dovoljeno je bilo družbam, tudi nadalje v državi Missouri vršiti posle proti plačanju globe, ki jo je višje sodišče določilo v vsakem slučaju na $25,000.

Litvanski duhovnik umorjen.

New Britain, Conn., 9. febr. — Danes so našli v župnišču cerkve sv. Andreja prestreljeni in s tenkima konopcema okrog vratov na smrt zadrgnjeni trupli Rev. Jos. Zebrisa, litvanskega katoliškega duhovnika, starega 52 let, in njegove gospodinje Eve Gilmanaltis, stare 35 let, ki ga je poskušala rešiti.

Newbritainski policisti in iz Hartforda sem dosposlani tajni redarji niso do pozno nocoj še nikogar aretirali, niti niso še ničesar zasledili v zvezi z umorom.

Osepnice v Arizoni.

Phoenix, Ariz., 9. febr. — Poslanska zbornica in senat sta se odgodila za dva dni, ko so osepnice (smallpox) zahtevale novo žrtev v osebi W. B. Laniera, klerka-čitatelja v zbornici.

Med odgoditvijo bodo mestni zdravstveni uradniki prekadili zbornici.

Guverner Hunt je bil med tistimi, ki so bili izpostavljeni okuženju. Segel je v roko Samuelu Briscoe, prvi žrtvi, malo prej nego je bila zadnjega bolezen razpoznana za osepnice.

Guverner in številni drugi državni uradniki so bili danes cepljeni.

Silna čistila.

Silna čistila provzročajo nasilno delavnost drobja, s ščipanjem in drugimi težavami, ter se jih je izogibati, kolikor je mogoče. Če ste večkrat ali redno zapečeni, uživajte nekaj časa Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino. Nobenih neprijetnosti ne povzroči, pač pa okrepi in očisti drob, poveča slast in ne dovoli, da se nabere pusta tvarina v telesu. Pri motenju prebave je vedno dragocena pomoč, kakor tudi v boleznih, kjer je svetovati hitro dristilo in toniko. Uživajte ga pri vsakem nerazpoloženju. Cena $1.00. V lekarnah. Jos. Triner, izdelovatelj, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago, Ill.

* * *

Mišični revmatizem je izredno bolesten, kakor tudi nevralgija. Triner's Liniment dostikrat olajša nepričakovano brž. Otrple sklepe vsled mraza je nadrgniti s tem linimentom. Cena 25 ali 50c, po pošti 35 ali 60c. — Adv.

Zmaga prohibicionistov.

Des Moines, Iowa, 9. febr. — Prohibicijski voditelji v senatu so danes pridobili zmago, in sicer z 20. proti 18. glasom, ko se je glasovalo o resoluciji, po kateri se odboru za ustavo naroča, priporočati državno prohibicijo.

Ruska duma.

Petrograd, 9. febr. — Duma ima danes svojo prvo sejo izza one z dne 9. avgusta, v kateri je bilo vladno vedenje glede vojne odobreno. Ni izključeno ,da bo to zasedanje dalekosežnega pomena za bistvo ruskega političnega življenja. Kajti razmerje med ljudstvom in vlado je postalo vsled vojne zelo napeto. Mnogovrstne obljube od strani carja in državnih uradnikov pridejo v razpravo.

Kak duh prešinja dumo, je že razvidno iz tega, da je bil v začetku seje stavljen predlog za dovolitev dalekosežnih pravic za občnost, za politično in versko svobodo. Vroče razprave so takoj sledile. Pričakuje se, da bo vlada brez praznega lepotičja razvila svoj program.

Članom dume nemškega pokolenja, ki so poprej pripadali oktobristom — srednja vrsta med konservativci in liberalci — je bilo prepovedano, pripadati nadalje tej ali kaki drugi stranki.

Kot današnji govorniki so bili navedeni prvi minister Goremykin, minister zunanjih stvari Sazanov in predsednik Rodzianko.

POŠILJAMO DENAR V STARO DOMOVINO.

Ker se je promet zboljšal, da je zopet mogoče pošiljati denar v staro domovino, zato smo se namenili vstopiti v zvezo s katero zanesljivo tvrdko, da nam bo mogoče ustreči vsem, ki žele našega posredovanja.

Ako bi se slučajno promet poslabšal, da bi se denarja ne moglo izplačati, bomo istega vrnili pošiljatelju.

V sedanjih burnih razmerah ni mogoče obljubiti, da bo denar prišel v roke naslovnika v tako kratkem času kot v mirnih časih, zato pride denar tam v 20. do 30. dneh.

Kdor se je namenil pomagati svojim dragim, trpečim sorodnikom, itd., naj jim pošlje zdaj, ker so cene znižane za Foreign Money Orders, kakor sledi:

5	kron	pošljemo	za.....	$ 1.10
10	"	"	"	2.10
20	"	"	"	4.10
25	"	"	"	5.10
50	"	"	"	10.00
100	"	"	"	19.75
200	"	"	"	39.25
500	"	"	"	99.00

AMERIKANSKI SLOVENEC,
1006 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Chicago tel. 100 (One Hundred)
Odprto zvečer do 8. ure in ob nedeljah od 8. do 12. ure.

IZ SLOVENSKIH NASELBIN.

Joliet, Ill., 10. febr. — Rev. Francis X. Bajec, dobro znani slovenski misijonar in župnik cerkve sv. Frančiška v St. Paulu, Minn., je prišel v ponedeljek obiskat našega g. župnika, ki je nedavno nevarno zbolel; in včeraj dopoludne se je č. g. Bajec zopet povrnil domov. Kakor čujemo, se nahaja Rev. John Kranjec še vedno v nevarnem stanju, vendar se bolezen obrača nekoliko na bolje, in ker je bolnik v najboljših letih svoje starosti, je upati, da jo srečno prestane.

— Lincoln in Washington. Jolietski župan Wood je izdal sledeči razglas: V mesecu februarju sta rojstna dneva dveh mož odličnih v zgodovini Združenih Držav. Dne 12. februarja je rojstni dan Abrahama Lincolna, želo važen za nas vse, ker je Lincoln vstopil na polje deželne koristnosti iz države Illinois. Rojstni dan George Washingtona je dne 22. februarja, in nobenemu Američanu ni treba praviti o njegovi odličnosti v ameriški zgodovini. V teh dneh, ko je nad polovico omikanega sveta v vojni, je napeti vse moči za obnovo in ohranitev našega lastnega patriotizma in vdanosti zvezdnati zastavi ter za vtisnitev teh velikih načel v duše naših otrok. Zato kot župan mesta Jolieta priporočam, da se vse trgovinske tvrdke posebej potrudijo razobesiti ameriško zastavo na ta dva dni, in da vse šole, cerkve in druge organizacije, kjer se ljudje zbirajo v kako svrho, primerno obhajajo rojstna dneva teh dveh velikih mož, da tako uče naše državljane domoljubja.

—Prihodnji torek bo pustni torek, in potem se prične resni postni čas. Da se primerno poslovite od predpusta, ki je bil letos dokaj žalosten tudi v naši naselbini, kakor povsod drugod zaradi slabih časov in evropske vojne, in da se pred štiridesetdnevnim postom vsaj enkrat malo razveselite, pojdite na pustni torek zvečer v Sternovo dvorano na plesno veselico našega slavnega društva sv. Genovefe, in ne bo vam žal.

— V prid nemškemu in avstrijskemu Rdečemu križu prirede v nedeljo, dne 14. febr., v tukajšnjem Turner Hallu ob North Chicago streetu jolietski Nemci velik koncert, začenši ob 4:30 uri popoludne. Navzoča bosta baje tudi nemški in avstrijski konzul iz Chicage. Rev. Schiele, znani oboževatelj nemškega cesarja, bo glavni govornik. Godba bo svirala najprej "Stars and Stripes", in potem nemško narodno koračnico.

— "Tabernacle". Na velikem igrišču med Rooseveltovo javno šolo in Bentom streetom ter med Chicago in Scott streetoma so v par tednih postavili ogromno leseno poslopje, imenovano tabernakelj. Pod krovom tega poslopja je sedežev za kakih 5,000 ljudi in spredaj velik govorniški oder; razun tega je odločen prostor za pevski zbor do 500 glasov in nameščen velik piano. Tabernakelj je dala postaviti združba jolietskih protestantskih pastorjev, da se bo v njem vršil takozvani "revival" v poživitev krščanskega duha. Snoči je bila otvoritev tabernaklja, in navzočih je bilo do 3,000 oseb. Vsak večer se bodo vršila zborovanja najmanj mesec dni.

— Dne 9. marca bo prvotna volitev (primary election) za aprilske mestne volitve, ko bodo voljeni župan in štirje komisarji (commissioners) po predpisih za "commission form of government". Kandidatov je že blizu sto!

— Zima se bliža svojemu koncu. Dolgotrajna je letos, in prav mrzla; izza dne 7. dec. pa do danes jo občutimo. Najmrzlejši dan je bil dan 26. dec., ko je kazal toplomer nič manj nego 25 stopinj pod ničlo. Drugi najmrzlejši dan je bil dan 24. jan., ko je padlo živo srebro na 18 stopinj pod ničlo. Januar je bil letos pravi zimski mesec. Noben dan ni bil toplejši nego 43 stopinj, in to je bilo samo dne 16., sicer je živo srebro kolebalo okrog ničle skoro vsak dan. Snežilo je enajst dni v januarju, najbolj dne 31. Sedaj pa bo zime kmalu konec, kajti dan se je že močno podaljšal in solnčni žarki so močnejši. Ni več daleč preljuba spomlad.

Butte, Mont., 5. febr. — Pred kratkim sem obljubil, da bom pisal v A. S. o mnenju I. B. dopisov v letošnjih št. G. N. Ko pa sem bolj natanko pogledal njegove neumnosti, sem si mislil: Škoda je papirja in predalov v A. S., da bi se o tem pisalo. Slednjič pa, ko dobim 24. št. G. N., ne morem, da ne dam duška svojemu mnenju in tudi tukajšnjih Slovanov.

Ponovno berem Blatnikove blamaže v št. 7 G. N. Tukaj ta čudak že dela meje svojemu bodočemu kraljestvu; priporoča upor z vsemi sredstvi i. t. d., meneč, naj bi prišli pod njegovo blamirano okrilje. Pri tem stopa pod krinko, osvaja liberalce in klerikalce, socijaliste in duhovne, a pri vsem tem pa popolnoma smrdi po onem starokrajskem liberalizmu. V istem spisu blagruje srbsko zmago nad Avstrijci, dočim dobro ve in zna, da je tam premnogo Slovanov padlo. V št. 24 pa celo brzojavi: "Živela slov. revolucija! Skličite v listu shode. Sestavite komitej, ki bo zbiral sklad naše narodne prostosti" i. t. d. (ter pošljite meni I. B. vse doneske, prip. pisatelja). V duhu gledam, kako bo na shodu v New Yorku takoj, ko bo izvoljen za bodočega slovenskega "prezidenta" Ivan Blatnik, stopil na prestolni govorni oder. Ne dvomim, da bo stric Samova vlada takoj oddala 21 strelov v pozdrav novej ljudovladi, pred vsem pa ustanovitelju I. Blatniku. Pri vseh teh ceremonijah pa bo brez dvoma kumovala Mrs. Guna, in G. N. bo drugi dan prinesel z največjimi črkami natisnjen prestolni govor njega visokosti I. Blatnika.

Sedaj pa pojdimo malo k stvari. I. B. vsiljuje vstajo na Slovenskem. On dobro ve, da je že mnogo Slovencev padlo pod ruskim in srbskim ognjem, a sedaj ostali naj se spuntajo in še te naj vladni vojaki postrele in naj preneha biti slov. narod, dasi sicer pod krinko drugače piše. Večkrat piše od ječ in hrastovih vrat v Avstriji. Kdo pač je tam notri? Ali ne hudodelci? Morebiti je on ušel istim, ali izza istih, in zdaj hoče uničiti vse, kar je avstrijskega.

Kje je večje gorje kot tam, koder se vojskujejo vojaki in vstaške čete? Le poglejmo v Mehiko, koliko tam trpi ubogo ljudstvo! V zadnjih par letih, zlasti lansko leto, izmenjavali so se predsedniki eden za drugim, puntajo se drug proti drugemu, pri tem pa koljejo in ropajo ubogo priprosto ljudstvo. Vse to pa žele oni slovenski "odrešeniki" tudi v naši domovini. Starega cesarja na vse načine zaničujejo, seveda zato, ker je katoliški. O umorjenem prestolonasledniku so že pisali, a vsi ti nasprotniki (ki jih sicer ni mnogo) pa ne pomislijo, da ravno umrli Ferdinand je ovrgel cesarsko čast ter poročil slovansko ženo. S tem je pokazal naklonjenost do Slovanov. I prav gotovo bi bili prišli Slovanom boljši časi, ko bi bil on cesar. Vkljub temu pa one zakrinkane izdajice, ki blodijo po G. N., pozdravljajo vse, kar je protiavstrijskega. — O oni bodoči "ligi" in da bi šel I. B. k mirovnim pogajanjem itd., ni vredno niti besedice spregovoriti. Saj o tem sam dobro ve in zna, toda mož si misli: Nekaj biznesa bo že, saj je še precej bedakov, ki mi bojo zlagali dolarje. To je dovolj o tej blatni "ligi".

Vzemimo pa n. pr. naj bo Rusija ali Srbija. Kdo misli in vrjame, da bo v uradih na Slovenskem slovenski jezik? Prav gotovo takoj po okupaciji bi bil uveden državni jezik iste in tudi pisava, katere mi ne razumemo, in kaj bi bilo s tem pomagano Slovencem? Očita se, da Slovenci samo davke plačujejo. Oj čudo, ali so to samo Slovenci? Ali ni davek že od nekdaj? Da, celo v starem testamentu beremo o davkih, a zdaj pa eni mislijo, da ko bi spadali pod ono revno in izsesano Srbijo, bi ne plačevali davka; prepričan sem da prav gotovo v dvojni meri. Nadalje eden piše, da so Slovenci samo "kanonenfuter" t. j. da se pobijajo. Kaka nesmisel je to! Kot časniki poročajo, je od avstrijske vojske padlo že okrog milijon vojakov, zato vprašam: Kje je toliko slovenskih vojakov, če so sami oni v vojski? In če ne bi smeli Slovenci streljati na Srbe in Ruse, čemu streljajo oni na Slovane oz. Slovence? In če bi res slučajno prišli pod Srbijo ali Rusijo, ali ne bi morali naši mladeniči nositi vojaško suknjo? Od Srbov se pripoveduje, da celo ženske oblačijo v vojaške uniforme.

Avstriji se očita, da so Slovenci sužnji i. t. d. Jaz kot slov. kmet ne poznam nobene sužnosti. In da so Slovani udani Avstriji, pokazuje sledeči dokaz. V tukajšnjih par mestih je nekdo kolektal za avstrijski Rdeči križ. Vsak, bodisi Slovenec ali Hrvat, je po svoji moči daroval, toda s pripombo: pazi, da ne bi ta denar prišel Srbom ali Črnogorcem. Naletel je tudi na take, ki sem prepričan, da več nikoli ne mislijo iti v stari kraj, pa so rade volje prispevali za naše ranjene vojake.

Pišejo, da se Slovencem krivica godi glede šol. Na Slovenskem imamo vendar svoje šole, čeprav jih sami zidamo. Poglejmo pa druge narode, n. pr. Irci nimajo niti ene šole v svojem jeziku. Odkar so podjarmljeni od angleške vlade, je njihov jezik skoro popolnoma izumrl. Kakšna strahovlada se godi Poljakom pod rusko vlado, vsakdo ve, vkljub temu, da je Poljak Slovan, kakor Rus. Nepopisna krivica se godi Fincem pod rusko vlado i. t. d. Iz tega je sklepati, da se Slovencem vendar bolje godi pod avstrijsko vlado, kot drugim narodom.

Ako pa v Avstriji ni dobil kakšen I. B. ali kdo drugi mastne službe, zato ker je preveč zarukan, se pa sedaj hoče maščevati nad njo, dasi ne premisli, da s svojo "ligo" kaže svetu svojo največjo zatelebanost.

Slednjič pa še pristavim: Tukaj v Ameriki naj se piše karkoli hoče, pa bodisi v prilog Avstrije ali Rusije ali Srbije, v Evropi ne bo ne prikrajšalo, ne podaljšalo vojske. Edino, kar storiti moremo, je: Prosima Gospoda vojnih trum, da kmalu konča grozote in klanje v domovini!

Pozdravljam Slovence širom Amerike. **M.**

Calumet, Mich., 7. febr.—(Calumetskim Slovencem.) Cenjeno uredništvo A. S. se prosi, da mi odmeri nekoliko prostora kjerbodi, da na tem mestu spregovorim nekoliko o gibanju slovenskega Calumeta oziroma njega prebivalcev.

Spoštovani rojaki Slovenci Calumeta in okolice! Prišel je čas, katerega je marsikateri že težko pričakoval, čas, kateri je ne le pomenljiv za nas tukajšnje Slovence, marveč tudi za vsakega zavednega somišljenika v novi domovini, in tega časa ni izpustiti, da bi odletel.

Kakor vsem znano, zbrali smo se 30. januarja v velikem številu v cerkveni dvorani, da bi se tam posvetovali, kako in kaj učiniti za dobrobit Slovencev in Slovenk na Calumetu. In predmet zborovanja je bila S. H. Z. Pa ne da bi kdo mislil, kako nadaljevati v S. H. Z., ampak kako treba odstopiti od nje in si ustanoviti novo društvo, katero naj bi bilo v korist vsi naselbini.

Cenjeni rojaki! To ni samo lepa misel, to je tudi velika idealna misel, da se naselbina kot je Calumet združi medsebojno in deluje z vsemi močmi za narod slovenski. Toda treba se je odločiti in potruditi! Pa tu ne bode velike težave, ker je večina udov društva sv. Jožefa in sv. Jakoba tega mnenja, da odstopijo od S. H. Z. in za temi društvo žen sv. Ane in mnogo drugih zavedajočih se Slovencev. Ne pa se strašiti, če vidite tam, da kateri z rudečo marelo ali s srbsko "fano" kašlja in vas hoče držati v verigah rudeče bande. Ne in nikdar ne! Pokažite se, da hočete biti svobodni! Calumetčani, pokažite jim, da niste vi ostali za napredkom ameriških Slovencev, ampak da so oni v tem pomenu daleč za vami. In o tem sem prepričan, ko vidim vašo neomejeno slogo, vaše domoljubje, vaš duh slovenski, kateri se ni še nikoli pokazal nezmožnega v nobenem oziru, in tudi sedaj stopite neovirani in zavedajoči naprej!

Potop, kateri hoče z nekako silo poplaviti društveno polje na Calumetu, se bliža od dne do dne, kakor sneženi val iz Alp vas hoče udušiti. Zato vam kličem: N e u t o n i t e! Ne utonite na suhem! Poprimite se dela, katero ste pričeli in bodite vztrajni!

Vsi Slovenci v Ameriki morajo pripoznati, da se dela krivica našim Slovencem v S. H. Z. Komandirati vas hočejo kot otroke! Vzeli so vam sedež ,blagajno, knjige i. t. d. Naložili so vam pa asesment, s katerim se naj bi vozili iz Eveletha na Calumet. Kdo bi potem še vnaprej trpel to blufarijo, humbug prve vrste? Sicer ni moj namen tolmačiti S. H. Z., ker je vam znana. Rečem vam pa samo: otresite se njenih agentov, združite se v eno veliko armado, in Calumet in njega Slovenci bojo napredovali, društvo bode cvetelo in uspevalo. Sedaj je še čas, ni še prepozno, torej na noge in živeli Slovenci!

Ko pomlad v deželo pride,
teme naj odpahne vrata;
naj spet solnce vam posije —
naj vam sine doba zlata!

Vedno vaš **John Grsich.**

Indianapolis, Ind., 6. febr. — Dragi g. urednik A. S.! Ni še dolgo, kar sem en dopis poslal, pa štejem si v dolžnost, da opišem mnenje propada, katerega G. Naroda v dobro šteje, da hoče nas za neumne spoznati, ki smo in ostanemo zvesti svoji ljubi, domovini Avstriji. S tem hoče nas poraziti, da še nismo spoznali mačehe Avstrije. Edino G. N., njemu je vse znano, da ve toliko pisati, od Avstrije. Vprašam te, kaj se ti je zamerila Avstrija, kaj ti je storila tebi in tvojim širokoustnežem, da ne veste nič dobrega od nje, da jo štejete za mačeho? Vrag naj vzame takega, ki šteje svojo domovino za mačeho in ji želi propada, in zraven pa še pristavi "Črna zemlja naj pogrezne tistega, kateri ne odpade"! Sram vas bodi, ki se drznete kaj takega v list priobčiti v tako číslanem listu, kakor je G. N. Ali niste sami Judeži Iškarjoti, ki prodajate cel narod? Ne bodete nas prodali, če še bolj hujskate na nas, ker vsaki treznopametni človek si zna predstavljati Iškarjotove prodajalce naroda. Izobraženi g. Blatnik je postal predsednik, da bode za nos vodil narod. Dragi rojaki, sodite vsi po svoji pameti, če je to prav, in odprite oči in na noge! Proč s takim listom od zvestih sobratov domovine! Kadar je Avstrija poražena, takrat piše G. N. z velikimi črkami; kadar je pa Rus poražen od Avstrije, takrat so pa le male črke dobre. G. N. poroča slabe čase in draginjo v Avstriji. Ljubi moji, ali Srbi Rusi, Francozi in druge dežele dobijo zastonj, kar potrebujejo? Saj se imenuje svetovna vojna, torej vojskuje se skoro cela Evropa! Zakaj ne ve G. N. nič od drugih držav, ki se jim tudi slabo godi? Tudi nimajo pravic, kakoršne bi radi, tako kot mi ne. Pa s takimi hujskarijami jih tudi dobili ne bomo! Recimo, da postanemo Srbi: kakšno pravico bomo pa tam imeli? Tam bodo prosti zlasti rudniki za nas, kaj ne? Tam bojo prosti davki in delati ne bo treba! Tam se bo med cedil po grlu i. t. d. Vse države celega sveta znajo osoliti davke, plačevati jih morajo pa tudi delavci in kmetje. Tudi v Ameriki se ne ozirajo na slabe čase, da bi znižali davke; njim nič mar, ali imaš s čim plačati rent ali ne; ali delaš ali ne, iz "hauza" te nažene, nimaš usmiljenja pri nobenem.

Začeli so pobirati prispevke za najbednejše med bednimi v stari domovini. To je dobro darilo svojcem v stari domovini. Pa vsaki zna sam poslati, brez da bi pošiljal po agentih, ki ne spoznajo domovine, tudi vredni niso, da bi jim pošiljali denar in s tem si šteli v čast, da koliko so dobrega storili i. t. d. Dragi sobratje, bodimo zvesti enim drugim in podpirajmo vsak po svoji moči naše sobrate v domovini in prosimo Boga, da bi se končalo to klanje, da bi postal mir, kakor je Bog rekel: Mir med vami naj vlada — pa ne tako, kot se sedaj ljubimo, to ni ljubezen, kot se bere po listih, to je zdražba med narodom: če eden ve od katerega eno iskrco, drugi že pristavi celega konja. Tacih naukov se vidi največ v G. N. Pa če se bomo po teh naukih držali, si bomo enkrat lase mulili iz glave. — Svetujemo G. N., da naj preneha s svojim obrekovanjem proti Avstriji in naj se drži gesla "Svojim k svojim", kakor je tiskana v G. N. na sprednji strani. Potem bo G. N. imel veljavo pri ljudstvu. Če bo štel pa svoje rojake za Iškarjote, potem pa naj spremeni list v srbski in ruski jezik. Vojna tak in tak ne bo nič poprej končana, če se G. N. prav tako šopiri. Ko bi avstrijske vojake vodil veter, kakor vodi G. N. izobražence, bi bila Avstrija že zdavnaj v propadu! Če bi se vsi ravnali po navodilu G. N., kje bi pa že bili!

Vsaki naj sodi po svoji pameti in potem pa priobči v A. S., ker edino v tem listu najdemo največ poduka za zvestobo domovini in katoliški cerkvi. Če človek to zataji, potem je podoben oslu, ki nima razuma. Edina želja je, da bi se A. S. spremenil v dnevnik! In to je pa tudi mogoče, če bodemo širili list med narod. Potem bomo lahko ponosni: zmaga je naša in ostane naša. Torej na noge, bratje, in delovati do cilja! Če bodemo pa zmer poslušali naše sovražnike in pa njih se držali, ne bomo pa nikdar složni, ne tukaj, ne v stari domovini.

Srčni pozdrav vsem čitateljem(cam) tega lista. Tebi, vrli domobranski katoliški list, pa želimo, da bi začel izhajati vsak dan. Le naprej, naprej, dokler je še vetra kaj, da nas ne zanese v brezno!

Zastopnik zvestih avstrijskih Slovencev.

Kansas City, Kans., 8. febr. — Zopet smo imeli tukajšnji Slovenci prav lep in prijeten večer dne 31. jan. v domačej, slovenskej dvorani. Preskrbelo nam je istega tukajšnje vrlo delujoče Materinsko društvo, ki je s pomočjo domačih igralcev in igralk uprizorilo 2 igri in sicer že enkrat igrano igro "Mutasti muzikant", katera je tudi ta čas polno smeha izvabila med poslušalci.

Še bolj pa je ugajala druga, zopet nova šaljiva in v Ameriki še prav malo poznata igra "Nocoj je pa en lep večer". Vsebina igre sama na sebi je res nad vse šaljiva, in človek, ki je pridno sledil vsebini, se ne more smeha zdržati, naj bi bil sicer še tako resnega značaja.

Igralca sta bila tukajšnja fanta Klemen in Standohar, ki sta res mojstrsko in brez napak prav dobro rešila ulogi. Posebno imenitno in dovršeno je igral fant Klemen ulogo Mirmidaja. Vse njegovo ponašanje je bilo izvrstno ,njegov ojstri in zapovedujoči glas vseskozi na mestu. Res, čudili smo se njegovi dramatični zmožnosti, katero je pokazal fant koj pri prvem nastopu. Igral je namreč prvokrat na odru. Dosti še imamo pričakovati od fanta in želimo prav iz srca, da ga kmalu zopet vidimo na našem odru!

Pa tudi drugemu igralcu, fantu Standohar vsa čast! Nastopil je tudi prvokrat kot igralec in je kot tak prvinec res prav dobro rešil svojo ulogo. Gotovo se v kratkem izvežba v enega najboljših igralcev.

Tako je minol v prijetni zabavi nedeljski večer, ki je bil gotovo vsem navzočim po volji, kar se je videlo krog in krog iz veselih obrazov navzočih.

Še bolj prijetno zabavo pa nam obeta tukajšnje cerkveno društvo na pustno nedeljo, dne 14. febr. Priredilo bo imenovano društvo, kakor slišimo, že hitro po večernicah v cerkveni dvorani raznovrstne zabave, med katerimi se bo tudi želodec prav pridno tolažil in žejno grlo na raznovrstne načine hladilo.

A pravcata zabava pa se prične zvečer, ko bodo igralci uprizorili kar štiri najrazličnejše igre. Ponovila se bo najpoprej igra "Nocoj je pa en lep večer". Nato bodo uprizorile tukajšnje gospe in gospodične zopet novo šaljivo igro "V posredovalnici", ki je vseskozi polna vsestransko šaljivih prizorov. Ker so vse uloge v spretnih rokah dobrih igralk, bode gotovo vspeh igre nad vse povoljen. Nadalje se učijo zopet naši mali pod vodstvom g. župnika 2 sicer kratki, a za otročje življenje jako zanimivi igrici.

Pa še nekaj prav novega se bo slišalo! Pred leti ustanovljen, a potem prerano pokopan pevski zbor "Slavček" se je namreč zopet vzbudil iz smrtnega spanja in se je začel zopet gibati v novih, friških močeh. Vadi se prav pridno pod vodstvom g. župnika in prihodnjo nedeljo bo pokazal, kaj se je naučil v kratkih sedmerih vajah. Zakrožil nam bo nekaj milih, mičnih narodnih popevk. Iz srca se že veselimo prijetno donečih domačih pesmic! Da bi le mlada grla vstrajala v pevskih vajah, da bi nam dostikrat zapela milih pesmic, katerih slišati toli hrepeni nepokvarjeno slovensko srce.

Slišimo tudi postransko, da se namerava ustanoviti v naši naselbini tudi

(Nadaljevanje na 5. strani.)

Hripavost, oslovski kašelj, davica, vnetje sapnika, prehladi in kašlji se hitro vdajo, kjer se uporabi

SEVERA'S Balsam for Lungs

(Severov Balzam za Pljuča) kot zdravilo in tešilo. Prijetno in zadovoljivo učinkuje. Cena 25 in 50c.

Zanesljivo zdravilo zoper kašelj. "Naznanjam Vam, da se mi je izkazal Severov Balzam za Pljuča zelo zanesljivo zdravilo zoper kašelj. V treh slučajih je pomagalo mojim sinom ko jih je napadal kašelj. Z veseljem ga priporočam vsim, ki ga potrebujejo." Em. Matejovez. Box 41, Comly, Ohio.

V slučajih prehlada in influenze je dobro omeniti, da Severa's Cold and Grip Tablets (Severovi Tableti zoper prehlad in hripo) rabljeni v zvezi Severovim Balzamom za Pljuča tudi izborno učinkujejo. Cena Tabletov je 25 centov.

Ali ste že poskusili **SEVERA'S TAB-LAX?** Cena 10 in 25c.
Sladkorno odvajalo. So izborni, za otroke, kakor tudi za odrasle.

Severove Pripravke imajo naprodaj lekarnarji vsepovsodi. Zahtevajte Severova. Zavrnite nadomestitve.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

Iz malega raste veliko!

Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3%—tri od sto—3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pismeno. Vse uloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.

The Joliet National Bank

JOLIET, ILLINOIS

Kapital in rezervni sklad $400,000.00.

ROBT. T. KELLY, predsednik. CHAS. G. PEARCE, kasir

Ni kruha istega okusa. Ga ni mogoče dobiti. RABIMO POSEBNA SREDSTVA in pazimo, da ga spečemo ravno prav.

Butter Krust

KRUH---5c hleb.

Pokusite ga --- ni boljšega

COMMERCIAL TRUST & SAVINGS BANK OF JOLIET

SE PRIPOROČA ZA VSE BANČNE POSLE.

URADNIKI

E. J. MURPHY, predsednik
THEO. R. GERLACH, podpredsednik.
JOHN T. CLYNE, kasir.

NADZORNIKI:

Herman C. L. Stoll, Carl Oesterle, Edward R. Daley, William Stern, James R. Bentley, Charles McKenna, Theodore R. Gerlach, John T. Clyne, E. J. Murphy

Chicago Phone 788 N. W. Phone 287

James L. McCulloch

MIROVNI SODNIK IN JAVNI NOTAR.

M. D. POSTELANCZYK, klerk in tolmač.

317 Jefferson Street, nasproti County House, Joliet, Ill.

Kadar se mudite na vogalu Ruby and Broadway ne pozabite vstopiti v

MOJO GOSTILNO

kjer boste najbolje postreženi.

Fino pivo, najboljša vina in smodke.

Wm. Metzger

Ruby and Broadway JOLIET

W. J. BRADY

ADVOKAT.

Posojuje denar in prodaja posestva.

Orpheum Theatre Building.

JOLIET, ILL.

TROST & KRETZ

— izdelovalci —

HAVANA IN DOMAČIH SMODK

Posebnost so naše "The U. S." 10c in "Meerschaum" 5c.

Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na

108 Jefferson Street. Joliet, Ill.

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

— Vojaška odlikovanja. Vojaški zaslužni križec III. razreda z vojno dekoracijo v priznanje za hrabrost pred sovražnikom so dobili: poročnik v rezervi 7. topniškega polka Oskar vitez Kaltnegger pl. Riedhorst, nadporočnik polj. havbičnega polka št. 13. Alfred Pfeifer, nadporočnik dragonskega polka št. 3. J. Žitko, stotnik pri pešpolku št. 14. Franc Kette. Duhovniški zaslužni križec II. razreda na belordečem traku je dobil vojni kurat v rez. 97. pešpolka J. Golec. Vnovič je izrečeno cesarjevo priznanje poročniku Vladimirju Babiču. Cesarjevo pohvalno priznanje je izrečeno: stotniku 97 .pešpolka J. Petriču, poročniku 97. pešpolka Jožefu Cosiču, nadporočniku topniškega polka št. 7. Milanu Ženku, nadporočnikom Emanuelu Šuflaju 17. pp., Adolfu Wunschu 27. pp., Egonu Gabrijelčiču 97. pp., poročniku Ivanu Božiču 17. pp., Alfredu Walter 27. pešpolka.

— Za mrtvega proglašeni poročnik 17. gorske brigade g. Ivan Kralj živi. Sam nam poroča, da je živ in zdrav.

— V izkazu izgub štev. 79. se nahaja rez. poročnik bosensko-herc. polka št. 2 Valentin Eržen, lahko ranjen.

— Iz ruskega ujetništva je pisal domov France Modic od Sv. Gregorja. V prvem seznamku izgub 17. pešpolka je bil naznanjen kot mrtev; zdaj piše, da je bil ranjen pri Grodeku na roki.

— Kako je v Sibiriji. Anton Turk je pisal ondan iz Tomska svojemu prijatelju v Ljubljani: Dobili smo nekaj snega, mraz pa še ni prehud. Še vse bi bilo, samo dolgčas mi je. Poleg mene sta še dva druga Slovenca, doma nekje od Vrhnike. Upamo, da bo kmalu vojne konec in potem bomo zopet veseli doma, na lepi slovenski zemlji. — Jože Zanoškar je pisal ondan iz Voroneža svojim staršem v Ljubljani: Pozdravljam vas iz daljne Rusije. Denarja nam manjka. Želim Vam vesele praznike in srečno novo leto. Dal Bog, da bi jih v prihodnje skupaj praznovali! — I. B. je pisal svojcem v Škofjo Loko: Neizmerne daljave nas ločijo. Rusija je velikanska država. Vožnje, kamor so nas odpeljali, ni bilo ne konca, ne kraja. Nič hudega nam ni. Prosti smo povsod. Kdor hoče delati, dela in dobi plačo, ki je tukaj v navadi. Slovenci vsi delamo, da si krajšamo čas. V spanju in pri delu se vse pozabi. Ko bi bil človek bolj vajen peresa, bi vam vse na široko in dolgo opisal. A ker sem bolj vajen govoriti kakor pisati, vam bom rajši vse povedal, ko se povrnem domov. Voščim vam vesele praznike in srečno novo leto. Zanaprej ga bomo, če božja volja tako, skupaj obhajali. Pozdrav vsem Ločanom!

— Zopet se je eden oglasil. Marija Dornik, posestnica v Mengšu, mati dveh vojakov, ni dobila od starejšega Franca nobenega poročila okrog štiri mesece. Ranjenci, ki so prihajali domov, so vsi skupno pravili, da je bil zadet v glavo in da je gotovo mrtev. Vsi so ga že prištevali k mrtvim. Ravno pred Božičem pa pride dopisnica od njega ,na kateri piše, da se nahaja v ujetništvu v mestu Bogučar v voroneški guberniji v južni evropski Rusiji. Kako veliko veselje je zavladalo v vsej domači rodbini, ko so vendar dobili poročilo od svojega ljubljanca.

— Iz ruskega ujetništva so se oglasili: Praporščak dr. Ivan Perne, konceptni praktikant dež. vlade v Ljubljani. Pisal je ondan sorodnikom in prijateljem več dopisnic, v katerih jim javlja svoje ujetništvo. Izrazil je željo, da se vsem drugim njegovim prijateljem in znancem naznani po slovenskih dnevnikih, kje da se zdaj nahaja. — Ivan Gurjan je pisal iz Gorbatova: Zdaj sem ujetnik v Rusiji. Gori se mi dobro. Ne bodite žalostni zaradi moje usode. Ko bo utihnila bojna tromba, se bomo zopet videli. Mesto Gorbatov leži v nižnjinovgorodski guberniji nedaleč od Nižnjinovgoroda, kjer so svetovnoznani sejmi. Navedene sejme prihaja brezštevilnega ljudstva iz vseh krajev prostrane Rusije, prihajajo pa tudi Japonci, Kitajci, Francozi, Angležki in Amerikanci; tedaj se vidi na Volgi do malega ves svet. Kar se torej sejmov tiče, zavzema Nižnjinovgorod gotovo prvo mesto na svetu. — Jožef Kos je pisal ondan svoji ženi Fani, bivajoči v Rožni dolini pri Ljubljani št. 120, tole pismo: Vse skupaj prav prisrčno pozdravljam. Še sem živ in pa zdrav in pridem še enkrat domov. Kdaj bo tisti srečni dan zame in za vas, sicer ne vem, prišel bo pa vendarle prej ali slej. Ostanite mi zdravi in prisrčno pozdravljeni do svidenja. — Pismo je datirano 25. oktobra 1914 in je hodilo iz Konstantinovske, kjer živi sedaj Jožef Kos, v Rožno dolino dva meseca in pol. Žena Fani, ki se je že bala najhujšega, je to pismo nadvse razveselilo in razvedrilo. Še ... gledala svojega moža iz oči v oči vsa srečna in vesela. — Žena Frančiška Babnik iz Police pri Višnji gori št. 10 ni dobila štiri mesece in še več nobenega glasu od svojega moža ,ki je bil odšel z drugimi slovenskimi možmi in fanti vred na severno bojišče, da tvegajo življenje in kri za dom in za cesarja. Odkar je bil odšel na bojišče, ni dobila žena nobenega sporočila od moža. Vsa žalostna in potrta je molila za moža in dala je tudi za svete maše, da bi ji Bog še pripeljal nazaj njenega toli pogrešanega Antona. In nekega dne je zvedela, da je Anton še med živimi. Neki Lubič je namreč pisal domov, da se nahaja v ruskem ujetništvu skupaj z Antonom Babnikom s Police pri Višnji gori. Žena je potolažena. Gotovo ji je mož Anton že kaj pisal, pa se je pismo izgubilo. Zdaj pričakuje od dne do dne pisma od Antona, naposled bo pap nekega lepega in veselega dne prikorakal sam Anton domov. Oj, kako bo tedaj srečna Babnikova družinica: mož, žena in sinček Tonček. Anton Babnik biva v ruskem ujetništvu v Atkarsku, ki leži v guberniji Saratov v južni Rusiji. V mestu Atkarsku je gotovo nekaj več Slovencev.

— Štiri sinove in zeta ima v vojski Val. Valjavec iz Leš.

— Padel je 5. decembra v Slatini v Srbiji g. Bogumil Kačič, c. kr. nadporočnik dom. pp. št. 6. — Padel je na severnem bojišču brat gospe Habjanove v Litiji, rezervni 87. pp. Viktor Koletnik.

— Črni vrh nad Polh. Gradcem, 12. jan. V vojno smo poslali prav precej mož in fantov, ki se še zraven par izjem vsi, nekateri bolj poredko, drugi bolj pogosto oglašajo. Izmed vseh se je najbolj odlikoval (kolikor mi je znano sploh iz cele Kranjske) Janez Košir, ki je poslal v vojsko kar sedem sinov, izmed katerih sta dva že oženjena, očeta večih otrok. Kolikor je do sedaj znano, so še vsi živi. Najstarejši, France, se nahaja na južnem bojišču, Tone je bil kot sanitetni vojak ujet na severnem bojišču, je pisal sredi novembra iz Tomska v Sibiriji, Janez in Blaž se nahajata na severnem bojišču, Luka je sanitetni vojak na Dunaju, Jurij in Matevž sta še v Ljubljani; prvi se nahaja bolan v rezervni bolnišnici v obrtni šoli (bil je istotam sanitetni vojak), zadnji se še ni udeležil bojnega meteža, vendar najbrž v kratkem odrine na polje časti in slave. Doma pa sta ostala samo oče in mati, oče star 72 let, mati pa 63 let, vendar sta obdelala vse kot prejšnja leta. Po štiri sinove imata v vojski še Koprivec z Brinovskega vrha in Ogrin s Pasje ravni. — Naša cesta je tudi takoj ob mobilizaciji popolnoma zastala; bogve kdaj se bo pričeto delo nadaljevalo.

— Iz Sibirije v Leše je 48 dni daleč. Toliko časa je namreč hodilo iz Tomska v Sibiriji pismo ujetnika Franceta Kolman, o katerem že 4 mesece ni bilo sledu. Prav je storil soujetnik Luka Ferlič, pek iz Brezij, katerega je že dolgo vse prištevalo mrtvim. Samo podpisal se je na rob dopisnice Kolmanove. In 6. januar je bil tudi zanj razglašenja praznik; zakaj hipoma se je razglasilo po treh občinah, ki jih je pek oskrboval s kruhom, da še živi.

— Avstrijski vojaški zdravniki, duhovniki in druge osebe zdravstvene službe, ki se nahajajo v ruskem ujetništvu, se smejo zopet vrniti v domovino. Ta ukrep ruske vlade odgovarja smislu "Ženevske konvencije".

— Iz ruskega ujetništva je pisal Jakob Čeč iz Jelovega pri Radečah in pravi, da je daleč v Rusiji ter popolnoma zdrav. Njegovi tovariši so ga že videli hudo ranjenega, eni celo brez roke, drugi pri operaciji itd., kar se je vse izkazalo kot bujna domišljija. Pismo je romalo iz Rusije do Radeč 70 dni.

— Srebrna hrabrostna svetinja 2. razreda je podeljena rezervistu lovskemu četovodju Cirilu Mladenko, naslonemu patrulinjemu vodniku Adamu Mrosek in lovcu Ivan Bartl lovskega bataljona št. 5. Andrej Sivec, Matevž Bricelj. Franc Rutar in Rudolf Mesarec 20 lovskega bataljona. Ladislav Bodnar, Jurij Dobrik, Janez Klima in Ivido Berlot 29. lovski bataljon. Rezervni praporščak Julij Bratsch, četovodja nasl. narednik Hugo Wessely in Ivan Tonk, četovodjama Alojzij Kikel, Matija Medvešek, Franc Bencina, desetniki: Ivan Axmann, Jožef Bergant, Ivan Groboljšek, Ivan Kuhar, Blaž Pogačnik, Rudolf Rinaldo, Ivan Stern, podčastnik Ivan Gril, pešci: Anton Drobnič, Ivan Fele, Klemenčič Andrej Oblak, Ivan Žebre; orožniški štarmojster Franc Zajdela; vsi 17. pešpolka. 17. jih je bilo nadalje odlikovanih s hrabrostno svetinjo 2. razreda pri 47., 22 pri 87., deset pri 97. pešpolku, 14 pri 7. lovskem bataljonu, 17 pri 5. dragon. polku.

— Odlikovana brata. Odvetnik dr. Emil Stare, rezervni poročnik 28. deželno brambnega pehotnega polka, je bil povišan za nadporočnika. Njegov brat, poštni asistent, Edvard Stare, enoletni prostovoljec desetnik v rezervi pešpolka št. 27, je bil pa odlikovan s srebrno hrabrostno svetinjo in predlagan v povišanje.

— K smrti Jožefa Ferjančiča. Iz Goč poročajo: Tu je umrl v starosti 81 let Jožef Ferjančič, oče daleč na okoli znane in velespoštovane rodbine. Pokojnik je bil blaga duša, ki ni storil nikomur krivice, dasi je moral kot lastnik velikega posestva mnogo z ljudmi občevati. Posebno ga je odlikovala nad vse globoka vernost. Veliki sprevod je vodil č. g. kn.-šk. duhovni svetnik Gustav Koller ob spremstvu vrhpoljskega g. župnika, erzeljskega in domačega. Pevski zbor mu je v slovo zapel tri nagrobnice, ki jih je zložil njegov sin skladatelj č. g. semeniški namestni vodja Franc Ferjančič.

— Umrla je dne 11. jan. v Ljubljani Nežika Uršič, stara 74 let, nekdanja velika dobrotnica dijakov.

— Umrli so v Ljubljani: Ana Kopetzky, vdova železniškega poduradnika, 62 let. — Ivan Arnež, pastir-hiralec, 51 let. — Mihael Markelj, delavec-hiralec, 82 let. — Marjeta Vidic, bivša kuharica-hiralka, 84 let. — Ivan Podobnik, pešec domobranskega pešpolka št. 27. — Ivana Oblak, pletilja nogavic, 52 let. — Marjeta Ljubič, zasebnica, 72 let. — Marija Marinčič, delavčeva žena, 42 let. — Barbara Kimovec, hiralka, 70 let.

— Umrla je gospa Marija Skedl, mati dvornega svetnika in vseučiliščnega profesorja dr. Skedla, sedaj nadporočnika v armadi. Prepeljana je bila z Dunaja v Št. Rupert, kjer je bila položena v rodbinsko rakev. Stara je bila 80 let.

— Umrla je v Zgornjem Bitnju gospa Ivanka Hafnar, soproga mesarja in posestnika, v starosti 33 let. Zapustila je osem nepreskrbljenih otrok.

— Požar. Iz Preske z dne 23. dec. poročajo: Sinoči ob 9. uri je pričelo goreti gospodarsko poslopje gospodarja Ovajnarja, podomače Kosovo. Brizgalne so bile tako jna kraju nesreče. Posebno se je izkazala brizgalna iz Preske, tako da so ogenj omejili na gospodarsko poslopje. Zažgala je hudobna roka.

— Zopet ogenj. 15. decembra ob 9. uri zvečer se je zelo posvetilo v Novem mestu. Ljudje so prišli na trg in iz kapiteljske cerkve so gledali ognjegasci, kje bi li bil ogenj. Vse je mislilo na bližnjo vas Ragors. Poizvedeli pa so, da je gorelo v Kotu obč. Prečna in pogorelo gospodarsko poslopje Janez Gačnik. Zažgala sta do 8 let stara Gačnikova sina. Zakurila sta v hlevu. Češ saj lahko takoj pogasiva, kar se jima pa ni več posrečilo. Zgorelo je vse, vrhu tega tudi dva prašiča, sama pa sta se še pravočasno rešila. Žveplenke je mati pustila na ognjišču, do katerih sta ta dva prišla.

— Umrli so v Ljubljani: Marija Obreza ,kuharica, 46 let. — Ivan Grabnar, četovodja 27. pešpolka. — Florijan Hengstberger, nadomestni rezervnik 47. pešpolka. — Viktor Štefanič, rezervni poddesetnik 25. ogrskega domobranskega pešpolka. — Tomo Milin, voznik pri vojaških transportih. — Ivan Sitar, delavec, 51 let. — Josip Koerbler ,pešec 47. pešpolka. — Franc Scheucher, pešec 47. pešpolka. — Josip Savenc, sin mizarskega pomočnika, 9 mesecev. — Karel Baszov, pešec 39. pešpolka. — Ivan Bohovnik, pešec 27. domobranskega pešpolka. — Marija Mrzlikar, bivša postrežnica, 72 let. — Istvan Bagi, honved. — Ivan Klemenčič, zasebnik, 75 let. — Apolonija Jerančič, hiralka, 84 let.

— Zimski šport v Bohinju in na Bledu. Na več prošenj iz Trsta in Gorice je Deželna zveza za tujski promet in turistiko na Kranjskem v Ljubljani vse potrebno odredila, da se tudi letos kljub izvenrednim razmeram more gojiti zimski šport. Sankališče v Bohinjski Bistrici je odprto, kakor zadnja leta.

ŠTAJARSKO

— Iz seznama izgub št. 96. Nadporočnik Ješovnik Feliks, 7. dom. p., 9. stot., iz Št. Ruperta pri Mariboru, mrtev (26.—10. do 31.—10. 1914); stotnik Petschauer Albin, 91. pp., ranjen.

— Za nadzornika telovadbe je imenovan za tekočo funkcijsko dobo g. dr. Josip Tominšek, gimnazijski ravnatelj v Mariboru. V njegovo področje spa Kranjskem, v Dalmaciji in na južnem Tirolskem.

— Umrl junaške smrti. Nadporočnik pešpolka št. 30. Pavel Bicek, sin c. kr. nadgeometra v Mariboru g. Antona Biceka je v rezervni bolnišnici v Novem Sandecu umrl na ranah dobljenih na bojišču. Njegovega brata okr. komisarja pri dež. vladi v Ljubljani rez. poročnika dr. Fr. Biceka, ki se je boril na južnem bojišču, pogrešajo.

— Junaške smrti je umrl major 2. bos. herc. pešpolka Avguštin Vodepp, ki je bil že nad 10 let upokojen. V vojno službo je bil zopet vpoklican dne 30. avgusta. Poverili so mu poveljstvo 33. črnovojniškega bataljona. Na severnem bojišču je bil dne 13. dec. smrtno nevarno ranjen. Rajnika so prepeljali v Celje .

KOROŠKO.

— Novi krški škof. Dunaj, 9. januarja. (Kor. urad.) Današnja uradna "Wiener Zeitung" javlja: Njegovo Veličanstvo cesar je imenoval profesorja na deželni realni gimnaziji v Moedlingu dr. Adama Hefter za krškega knezoškofa. — (Novi krški škof dr. Adam Hefter je bil rojen 6. decembra 1871 v Prienu ob Chiemskem jezeru, občina Wildenwart (na Bavarskem), kot sin kmečkih starišev, ki še žive. Šolal se je novi škof najprej v Rosenheimu, kamor so se bili njegovi stariši preselili; po III. gimnazijskem razredu je bil pa sprejet v benediktinski zavod sv. Petra v Solnogradu in obiskoval gimnazijo "Borromeum", kjer je leta 1890. z odliko prestal zrelostno izkušnjo. Bogoslovne študije je dovršil v celovškem semeništču in bil 22. julija 1894 istotam posvečen v mašnika. 14. avgusta 1914 je nastopil svojo prvo dušnopastirsko službo kot kaplan pri Sv. Lenartu v Lavantinski dolini; marca leta 1896. je bil poklican v Kellerberg kot župni upravitelj. Od tu ga je knezoškof dr. Kahn poslal na solnograško vseučilišče, kjer je leta 1901. promoviral za doktorja modroslovja; naslednje leto je dobil profesorski naslov. Kot učitelj je deloval na višji gimnaziji v samostanu sv. Pavla. Dr. Hefter je pa kmalu močno obolel na živcih; prosil je za državno službo in bil leta 1903. imenovan za profesorja v Riedu na Zgor. Avstrijskem. Leta 1904. je stopil v nižjeavstrijsko deželno službo kot profesor na realni in višji gimnaziji v Klosterneuburgu, kjer je deloval deset let. Jeseni leta 1914 je bil dr. Hefter poklican na deželno realno in višjo gimnazijo v Moedlingu, kjer je deloval do svojega sedanjega imenovanja za celovškega knezoškofa.)

— Ranjen z bojišča se je vrnil v Celovec ljubljanskemu 17. pešpolku pridelјeni podpolkovnik pl. Maschke. Okolu Božiča je bil 17. pešpolk 16 dni neprestano v boju. Imel je mnogo izgub.

— Umrla je v Celovcu vdova gospa Elizabeta Trabesinger, stara 75 let.

PRIMORSKO.

— Veliki kraški vodovod. Ogromni vodovod za ves goriški Kras je sklenjena reč. Vodo bo dajala Ilirska Bistrica, ki se bo umetno dvigala kakih 250 metrov visoko, kjer prične vodovod za goriški Kras. Ob pričetku bosta dva glavna nabiralnika (rezervoarja) in po vsem Krasu še trije veliki in dvanajst malih. Dolgost vsega toka bo okroglo 283 km. Za nekako 50,000 prebivalcev je proračunjeno 113 iztokov, 199 napajališč in 63 hidrantov. Skupni potrošek bo znašal okroglo 8,-700,000 kron, h katerim naj bi prispevala dežela samo pol milijona. (Dežela dobi tega pol milijona potom brezobrestnega posojila.) Deželnozborski klubi, sklicani ad hoc v Gorico, so razpravljali o tozadevnih predlogih in napravili sklepe, ki zagotavljajo izvršitev te velikolepe naprave. Vzdržavanje vodovoda je proračunjeno na letnih 37,-000 K, kar je pač malo nasproti težavam in stroškom, k ijih ima doslej Kras z nabavo pitne vode v vročem poletju. Delo se mora izvršiti v dveh letih. Od Divače pojdejo tri glavne žile po Krasu: I. Divača—Povir—Sežana—Tomaj—Kranjavas—Komen. II. Divača—Lokev—Bazovica — Padrič — Opčina — Prosek — Gabrovica—Šempolaj — (veja na Nabrežino) Mavhinje — Cerovlje. III. Divača—Senožeče itd.

— Nagloma je umrl v Gorici laški odvetnik dr. Biasotto. Bil je prej sodnik, služboval je tudi v Sežani. Znal je dobro slovensko in bil v narodnem pogledu konciljanten.

— V srbskem ujetništvu v Valjevu je praporščak Anton Benčina iz Rojana, bivši slušatelj na akademiji Revoltella.

— Odvetniški izpit je napravil v Trstu g. dr. Vladimir Orel, odvetniški koncipijent pri odvetniku dr. Novaku v Gorici.

— Obsojen bivši redar. V Trstu je bil bivši redar 35 let stari Josip Kuret, doma iz Ricmanj, obsojen na dve leti težke ječe radi nasilja.

— Smrt med spanjem. Na starega leta dan popoldne je v Gorici nenadoma umrl stolni kanonik msgr. Iv. Trevisan, star 68 let. Zjutraj je še bral sv. mašo, po kosilu je šel počivat in se ni več zbudil.

— Obsojen vojaški begun. Pred vojaškim sodiščem v Gorici je bil obsojen učitelj Rizzatto iz Furlanije, ker se je pregrešil proti vojaškim postavam s tem, da je druge navajal k begu. Prepeljali so ga z vojaško eskorto v Ljubljano.

HRVATSKO.

— Zgradba tovarne za izdelovanje železniških voz v Brodu. Uprava ogrskih državnih železnic namerava ustanoviti v Brodu na Savi tovarno železniških voz, ki bi izdelala letno okoli 300 voz. Občina Brod je izjavila, da je pripravljena zgradbo tovarne tudi materijalno podpirati.

HIŠA S V SOBAMI NA 316 VINE St., Joliet, se proda za $1350, ima vodnjak in sisterno. 2t

J. P. KING Lesni trgovec.
Oba telefon štev. 8
Clinton in Desplaines Sts. Joliet

STENSKI PAPIR
Velika zaloga vsakovrstnih barv, olje in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.
Alexander Daras
Chi. Phone 376. N. W. 927
120 Jefferson St. JOLIET, ILL.
N. W. telefon 556

WALTER R. PADDOCK, lastnik.
A. W. FLEXER, lekar.
PADDOCK'S PHARMACY
101 WESTERN AVE., JOLIET, ILL.
Chicago tel. 1203.
Največja zaloga vsakovrstnih zdravil, okrepčil in mazil.

OBA TELEFONA 67
Kupite premog zdaj, ko ga dobite ceno.

Najboljši Wilmington Premog
$3.50
TONA
American Coal Co.
(FRED W. EGGER)
1210 N. Chicago St. JOLIET.
Razvažamo hitro na vse kraje mesta.

A. NEMANICH, preds. M. STEFANICH, tajnik. S. OLHA, blag.

GLAVNICA $50,000.00.
Ustan. in inkorp. leta 1910
Slovenian Liquor Co.
1115-17-19 Chicago St
JOLIET, ILL.

Družba naznanja rojakom, da ima veliko zalogo izvrstnih vin, žganja in drugih pijač, koje prodaje na debelo.
Rojakom se priporoča za obila naročila.
Pišite po cenik v domačem jeziku, ali pa po našega potovalnega zastopnika.
Potovalni zastopnik: Fr. Završnik.
Naše geslo: Dobro postrežba; vašepa bodi: Svoj k svojmu!

Ilirija Grenčica v steklenicah in Baraga Zdravilno Grenko Vino.

Mestna hranilnica ljubljanska
V LJUBLJANI, PREŠERNOVA ULICA 3., KRANJSKO.
Denarnega prometa koncem l. 1913 je imela 700 MILIJONOV KRON, VLOGE znašajo nad 43,500,000 kron, REZERVNI ZAKLAD PA 1,330,000 KRON.
Vložen denar obrestuje po
4½ %
brez vsakega odbitka.
Za VARNOST denarja jamči REZERVNI ZAKLAD, STROGA KONTROLA OD VLADE IN CELA MESTNA OBČINA LJUBLJANSKA s vsem svojim premoženjem, vrednim do 50 MILIJONOV KRON. VSAKA IZGUBA denarja — tudi za časa vojske — je IZKLJUČENA.
Denar pošiljajte po POŠTI ali kaki ZANESLJIVI BANKI. PRI BANKI zahtevajte odločno, da se Vam pošlje denar le na "MESTNO HRANILNICO LJUBLJANSKO V LJUBLJANI" in NE v kako drugo manj varno šparkaso". HRANILNICI PA TAKOJ PIŠITE, PO KATERI banki dobi Vaš denar.

430 STRANI OBSEGA
Veliki Slovensko-Angleški Tolmač
prirejen za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebina knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsakdanji razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pisem, Kako se postane državljan poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja.
Mnogobrojna priznalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti nobeden naseljenec.
Cena knjige v platnu trdo vezane je $2.00, ter se dobi pri:
V. J. KUBELKA, 538 W. 145 St., New York, N. Y.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen l. 1891.

Prvi največji in edini slovenski-katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Društva sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek

SLOVENSKO-AM. TISKOVNA DRUŽBA

Inkorp. l. 1899.

v lastnem domu 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefon: Chicago 100.

Naročnina:

Za Združ. države na leto.....$2.00
Za Združ. države za pol leta....$1.00
Za Evropo na leto.....$3.00
Za Evropo za pol leta.....$1.50
Za Evropo za četrt leta.....$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljatve naj se pošiljajo na:

AMERIKANSKI SLOVENEC
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEC
Established 1891.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the
SLOVENIC AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.
Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

CERKVENI KOLEDAR.

14.	febr.	Nedelja	Valentin, muč.
15.	"	Pondeljek	Faustin in Jovita.
16.	"	Torek	Julijana; Onesim.
17.	"	Sreda	Pepelnica.
18.	"	Četrtek	Simeon; Flavijan
19.	"	Petek	Konrad; Viktor.
20.	"	Sobota	Eleveterij, Evhar.

CERKVENI GOVOR ZA TRETJO PREDPEPELNIČNO NEDELJO.

Spisal škof Anton Martin Slomšek.

Veselje in žalost.

Glejte, gremo v Jeruzalem in vse se bo dopolnilo, kar je od Sina človekovega pisano.
Luk. 18, 31.

Dnevi veselja so zdaj; zdaj vidimo svate, zdaj slišimo raj. Tudi nas vabijo ljudje, ž njimi dobre volje biti. "Veselite se z veselimi!" (Rim. 12, 15). Usmiljeni Jezus pa v današnjem sv. evangeliju svoje učence na trpljenje vabi, rekoč: "Glejte, gremo gor v Jeruzalem" itd. in sveta mati katoliška cerkev tudi nam veli v duhu v Jeruzalem, premišljevati Jezusovo trpljenje in smrt. Kam se hočemo podati?

I. Veselje pošteno zavživati, pa trpljenja ne pozabiti.

II. V trpljenju ne obupati, ampak v svoje zveličanje obrniti. Bratje in sestre! Veselite se z veselimi, jokajte se žalostnimi. Kako? Vam pokazati hočem.

I.

Dobri Bog je človeka za veselje ustvaril; zato nam pravičnega veselja ne prepove. "Veselite se v Gospodu, prav isv. Pavel, in zopet vam rečem, razveselite se; pa vaša krotkost naj bo znana vsem ljudem." Nespametni človek si je pa veselje v žalost premenil in milijonov ljudij si še neprenehoma veselje greni.

Da bi se nam taka ne godila, skrbimo:

1. Da ne bo naše veselje zdravju škodljivo po nezmernosti pri jedi, pijači, rajanju ali na plesu itd.

2. Da ne bo zveličanju naše duše nevarno, kakor so slabe tovaršije, grdo znanje itd.

3. Naše veselje naj bo Bogu v čast in hvalo; naše pesmi spodobne, naši govori pošteni, po pameti naš smeh. Slovencev veselice in zdravice so večjidel pobožne.

Da bi pa človek v sreči in veselju ne vprašal: Kdo je moj Bog? mu neskončno modri Bog med veselje tudi trpljenje pošilja; v zveličanje si ga obrnimo!

II.

Veselo in srečno so živeli učenci z Jezusom; tožilo se jim je, njega ločiti se. Zato jim je napovedal žalost in trpljenje. "Glejte, gremo v Jeruzalem, Sin človekov bo izdan, križan itd. Kako milo se je učencem storilo to slovo! Ali Jezus jim pravi: "Dobro je za vas, da od vas grem itd. Vaša žalost se bo v veselje premenila" (Jan. 16, 7. 20—22). Tudi nam ne bo neprenehoma solnce sijalo; ura žalosti in trpljenja se nam bliža. Da nam v zveličanje bo:

1. V sveto voljo božjo se podajmo. Tako je storil Jezus na gori Oljski. Tako so storili svetniki, tako vsak modri kristijan stori.

2. Potrpimo voljno, kar nam Bog v našo poskušnjo pošlje ali za pokoro, ali za večjo popolnost in lepši venec v nebesih. "Blagor človeku, ki skušnjavo potrpi" (Jak. 1, 12). — Ni svetnika v nebesih, kateri bi ne bil hodil po stezi trpljenja. Kdor nevoljno trpi, ključ nebeški zametuje; križ je ključ svetih nebes. "Tudi Kristus je moral trpeti in tako v svojo čast iti" (Luk. 24, 26).

3. Posvečujmo svoje trpljenje Bogu v čast in v zveličanje svoje duše po molitvi, ona je žlahtno hladilo za ranjeno srce. "Je kdo žalosten, naj moli", veli sveti Jakob. Se nam trpljenje množi, zdihujemo: "Gospod, če nam trpljenje množiš, pomnoži nam tudi potrpežljivost!" (Sv. Pij V.). Tako bo njim, ki Boga ljubijo, vse v dobro izišlo.

Konec. Veselje in žalost se menjata kakor dan in noč. Ni ga pod solncem stanovitno srečnega. Ne pozabimo v veselju trpljenja, da nas sreča ne pohujša; tolažimo se v trpljenju s prihodnjim veseljem, da ne obupamo; za dežem vselej solnce pride, naj nas trpljenje poboljša. Skoraj se bo tudi nam žalost v veselje premenila in veselja našega nam ne bo nihče vzel. Amen.

CESAR FRANC JOŽEF OTROKOM SVOJEGA CESARSTVA.

(Poslovenil Rev. J. P.)

Pismo, katero je pisal sivolasi vladar otrokom avstro-ogrske monarhije, priča o globoki vernosti in o rahlem srcu častitljivega starčka na avstrijskem prestolu. Pismo slove:

Otrokom našega cesarstva! Ako se jaz ob robu groba v resni uri obračam do Vas, se to godi iz mnogoterih razlogov. Prvič ste bili vi vedno veselje in tolažba mojega srca, da, večkrat v težkih časih mojega dolgega življenja ste bili Vi edina tolažba in edino veselje Vašega cesarja in kralja. Akô sem zrl na Vas, zadel je temno življenje moje zopet jasni solnčni žarek. Vi otroci ste oni, ki stoje najbližje srcu Vašega cesarja in kralja, Vi ste cvetlice mojega cesarstva, dika mojih narodov in blagoslov njih prihodnosti. Vi pa ne stojite le svojemu cesarju in kralju najbližje, marveč še nekemu drugemu, pred katerim so tudi največji mogotci tega sveta le slabotne stvari. Vi ste najbližji tudi Bogu, našemu Gospodu. Iz Vaših oči še odseva sijaj onega velikega jutra, v katerem je Bog začel vstvarjati svet, okoli Vas je še raj, so še nebesa! Bog je vsegamogočen, v Njegovih rokah je osoda narodov. Njegovi volji se klanja vesoljstvo, On vodi zvezde in ljudi. Da bi ta vsemogočna roka ščitila in branila Avstrijo, da bi ji naklonila zmago nad tako mnogoštevilnimi sovražniki in da bi se Avstrija vsled te zmage vtrdila v čast in poveličanje božje, to je še edina želja, katero gojim ob koncu svojega na britkostih tako bogatega življenja. To željo sem gojil, ko sem tako mlad in tako poln nad zasedel prestol svojih očetov. To bo želja, katero bodo morda kmalu šepetale umirajoče moje ustnice kot besede zadnje ljubezni in zadnje skrbi za svoje dežele in narode. Bog vodi vse, kakor on sam hoče. Izvan Njega in brez Njega mi ljudje ničesar ne premoremo. Ker ste Vi, ljubi otroci, Bogu najbližji, zato Vas prosi Vaš cesar in kralj, molite, da nas blagoslovi Bog in da podeli naši stvari svoj blagoslov. Bog usliši molitev nedolžnosti, ker jo ljubi in ker gleda v njej svojo lastno podobo. Nikar torej ne nehajte moliti, s povzdignjenimi rokami moliti, Vi mali in Vi najbolj mali. Ako molijo otroci našega cesarstva za domovino svojo, tedaj sem si svest, da nam bo sreča mila. Potem pa bote Vi tudi sodeležni dneva zmage in slave našega cesarstva. Vi ste izprosili blagoslov iz nebes doli na naše prapore, doli na našo armado. Ljubi otroci, ne pozabite cesarstva, kateremu tukaj na zemlji pripadate, in ne pozabite starega svojega cesarja. — Franc Jožef I.

IDEAL PROSTOSTI.

Prostost je ideal, ki ogreje človeško srce in ga pridobi za brezpogojno odvisnost od nravnih zakonov. To je vzvišeni ideal prave prostosti. Žal, da se nahajajo ljudje, ki v našem presvetljenem veku hrepenijo po drugi "neodvisni" prostosti. Njim ni prostost ideal, ampak le idol (malik), pred katerim se poklanjajo in mu darujejo v zahvalo svoje naklonjenosti pravo, resnično prostost. Nasprotniki prave prostosti poveličujejo nravno suženjstvo, kateremu pripisujejo z lepodonečimi besedami in praznimi puhlicami najvišjo čast, katere je človek deležen: prostost mišljenja. Lepa prostost! Po njihovem mnenju je človek, izobražen v vseh mogočih humanitetnih strokah, prijatelj vsakovrstnega športa, privrženec te ali one veri sovražne stranke, suženj svojih strasti — prost, t. j. on je neodvisen v svojem mišljenju in delovanju. Kratke pameti mora biti tak, ki tem in podobnim naukom slepo in brezpogojno veruje. Seveda je treba v našem novodobnem času zdravega mišljenja, ozarjenega s sv. vero, in zadostno izobrazbo, da more človek pravično soditi in krive nauke z mirno vestjo obsoditi.

Prava, neodvisna prostost je v tem, da more človek po svoji volji izbirati med dobrim in slabim. To je ideal prostosti, katerega goji vsaka po popolnosti hrepeneča duša. Prost biti vseh nravnih zmot in krivih potov je sladka zavest, ki tolaži človeško srce v vseh viharjih zemeljskega življenja. V naročju prave cerkve je prava prostost! Katolik ohrani svojo prostost nedotaknjeno do smrti, ko se preseli njegova duša v onostransko, večno domovino prostosti in svobode.

Cerkev nas uči resnico. Proti resnici pa ni nobene prostosti, ker resnica je že sama prostost, to se pravi: resnica izključuje vsak dvom, vsako nasprotovanje in tembolj vsako zmoto. Kjer je pa vse to izključeno, tam je prostost in resnica. Vsak pameten človek mora verovati resnici. Svobodomiselci sicer navidezno verujejo, kar hočejo, v resnici pa ne. Kakor hitro kdo dvomi, nima več prostosti, ostati v zmoti. Kdor ostane, se mora odpovedati zdravemu človeškemu razumu in stopiti mnogo niže pod vrsto nerazumnih bitij. Seveda tega mnogi nočejo priznati, ker so že preveč zaslepljeni. — In tak naj bi bil ideal prostosti!?

Ideal prostosti je nad vse vzvišen in korenini v Bogu samem. Bog je prost v najvišji meri, ki presega ves človeški razum ter nadkriljuje v svoji neskončnosti vsa ustvarjena bitja. Človeška — nravna — prostost je le nekak droben žarek božjega sijaja, ki obdaja nerazumljivo prostost Večnega.

Po tem idealu je treba hrepeneti in se mu bližati. Sicer ne bomo v tem življenju nikdar popolnoma prosti, vendar je naša dolžnost skrbeti za to, da bomo kolikor mogoče blizu prave prostosti.

GALICIJA.

Ljubljanski "Slovenec" z dne 11. jan. t. l. prinaša pod gorenjim naslovom sledeči času primerni članek:

Pred vojsko so nas gališke razmere prav malo zanimale ali pa nič. Vsled svojega posebnega stališča, katerega je zavzemala Galicija v državnopravnem oziru, nismo imeli dovolj prilike, notranjega ustroja dežele natančneje spoznavati, in če odračunamo zadnja leta, odkar je splošna volivna pravica nekoliko posvetila v doslej temne kote gališke uprave, nismo vedeli o Galiciji drugega, kakor da tam gori daleč na severu prebivata dva na življenje in smrt se pobijajoča slovanska naroda, Poljaki in Rusini, med katerimi prebiva veliko število židov.

O medsebojnem razmerju Poljakov in Rusinov bo boljše izpregovoriti nekoliko pozneje, ko bo minil za časa vojske trajajoči "Burgfrieden". Za danes omenimo le, da ni vse tako, kakor pravijo Poljaki, tudi ni vse tako, kakor pripovedujejo Rusini, še manj pa tako, kakor govore židovi. Nekoliko previdnosti je proti tem poročilom zelo umestno, ker vsak gleda in vidi razmere skozi svoja posebna očala, dočim mi, nepristranski opazovalci, zopet drugače sodimo. Mi imamo svoje zapadno-evropsko merilo, Galičani pa zopet svoje.

Nekoliko ložje je govoriti o Galiciji sami, brez ozira na narodnosti. Kdor še ni nikdar prej videl te dežele, je naravnost začuden. Krasno polje, krasna zemlja! Tu rodi vse, kar človek hoče nasejati, od najslabših poljskih pridelkov do najboljših. Naravno bogastvo dežele je neizčrpno. Z Galicijo se da primerjati prav dobro najboljši češki in moravski svet. A kakšna razlika med obema! Na Češkem in na Moravskem povsod bogastvo in blagostanje, in dote po 20 do 30 tisoč kron, katere dobe kmetska dekleta, niso nič redkega. Na Gališkem pa siromaštvo brez konca in kraja, vkljub vsemu prirodnemu bogastvu! V zapadni Galiciji so razmere nekoliko boljše nego v vzhodni, a dobre niso nikjer. Tudi velikansko število galiških izseljencev dokazuje, da v deželi nekaj ne more biti prav, ker vsi, ki so imeli priliko nekoliko v miru hoditi po deželi, so bili jednoglasne sodbe, da bi Galicija za monarhijo pomenila lahko drugo Ogrsko in neizčrpno žitnico, če bi bilo tam gospodarstvo le pol tako razvito kakor na Češkem.

O rudah ni vredno niti govoriti. Vsi vemo, kakšne neprecenljive važnosti je za naš gališki petrolej. Vkljub vsem modernim iznajdbam je petrolej še vedno svetilo revnejših slojev, ki štejejo na milijone. Kakšen velikanski davek bi morali mi plačevati ameriški družbi Standard Oil, če ne bi imeli petroleja doma! Kolikega pomena je petrolej za časa vojske, to pa vidimo sedaj, ko n. pr. potreba po bencinu čedalje bolj raste. Ravno ista je s soljo in lesom. Obojega ima Galicija dovolj, soli v Bohniji in Vieličkí, lesa pa po celi deželi, zlasti ob Karpatih.

Industrije je v deželi malo. Zato pa ima Galicija velik pomen za zapadnoavstrijsko industrijo kot domač odjemalec industrijskih produktov, ki bi bil lahko desetkrat in stokrat boljši konsument, če..., no, če! (Tu pa ne mislimo na zmago ali na vojaške reči.) Pa kaj pomaga; če kmet nima grošev, jih fabrikant tudi nima.

Nekoliko bolj kočljivo je vnanjepolitično razmerje Galicije vsled svoje obmejne lege proti Rusiji. O tej tvarini smo že pisali dovolj, še več se pa bo pisalo. Razmere leže tu zelo slično onim na slovanskem jugu, kjer bivajo tudi na več držav razdeljena plemena. Poljaki žive v Avstriji in v Rusiji, ravno tako Ukrajinci. Da ukrajinsko vprašanje med vzroki avstro-ruskega nasprotstva ni bilo zadnje, to se kaže danes čimdalje očividnejše in vsaka številka "Novega Vremena" nudi za to novih dokazov.

Za nas ima posest Galicije velik gospodarski in velik političen pomen in težko je reči, kateri moment je važnejši. Za Ruse pa leži težišče na političnem polju, ker tega, kar jim daje Galicija gospodarski, ima Rusija sama dovolj, da lahko izhaja brez Galicije, kakor doslej. Poljsko in ukrajinsko vprašanje morita in tlačita sedanji centralistični sestav Rusije. Če hoče oficielna Rusija ostati to, kar je, namreč cezaropapistična in "nacionalno-jednotna" država (kar v resnici ni), potem mora gledati na to, da Poljake in Rusine združ ipod carsko samovlado. Če bo pa združenje teh narodov privedlo tudi do porusenja Poljakov in Rusinov, to je pa drugo vprašanje. Mogoče je tudi, in ne samo mogoče, ampak zelo verjetno, da taka velikanska masa Poljakov in Rusinov vsem ruskim prizadevanjem, da jih pridobe za carizem ,kljubuje in v teku časa le izvojuje priznanje svojih pravic. Ta nevarnost je toliko večja, kolikor bolj se širi ljudska omika in izobrazba, ki bo prej ali slej absolutizem popolnoma strla in "Evropi" tudi do svete Rusije na stežaj odprla vrata. Potem pa ne bo preostalo Rusiji druzega, kakor da se razvije v narodnostno državo, kakor je danes naša monarhija. Za Ruse same to ne bi pomenilo nobene nesreče, kakor ni nesreča, recimo, za Kitajce, če puste živeti poleg sebe par sto Japoncev, pač pa bi dobil cezaropapizem smrten udarec...

Zato tudi privrženci starega sistema v Rusiji niso prav posebno zadovoljni če se jim obeta pridobitev Galicije. "Kaj imamo od tega," piše "Kolokol", "če si naprtimo na vrat še več Poljakov, še več židov, kakor jih že imamo, poleg cele kope mazepincev? Ali jih je nam treba?" — Iz teh besedi odmeva prav jasno bojazen pred prihodnostjo, pa ne pred prihodnostjo ruskega naroda, ampak pred prihodnostjo sedanjega ruskega vladnega zistema.

IZ VOJNE.

(Iz "Slovenca", 11. jan.)

Poroka na bojnem polju.

V tej vojski so se dogajale po okopih čudovite reči, pred kratkim so na Francoskem blizu Arrasu praznovali celo poroko. To se je zgodilo v Hatneviku. Poročnik je za to priliko opravljal službo uradnika civilnega stanu. Ženin ,narednik-kolesar, se je podal na kolesu iz prvega okopa nazaj v mali kraj, ki je bil zaseden od dragoncev, in je tam predložil svoje listine občinskemu uradu. Kmalu nato se je v vojaškem avtomobilu pripeljala nevesta v spremstvu prijateljice. Obred je bil priprost in ganljiv. Uradnik civilnega stanu je prebral obredne besede, vojaški kaplan je nato blagoslovil mlad par in notar, ki je bil tudi mobiliziran, je napisal poročno listino. Ker je bila cerkev porušena, se je sveta maša brala v šoli, kjer se je tudi izvršila civilna poroka.

Nemci in Francozi krog istega božičnega drevesca.

Neki časnikar je poslal naslednje pismo z zapadnega bojišča:

Prvi božični praznik sem šel zvečer krog 7. ure v strelski jarek. Na prostrani ravnini je ležala tenka slana in jasna mesečina je oblivala male grive in kotanje na ozemlju. Vse je bilo tiho, noben strel ni padel, kolikor daleč se je moglo slišati. Krog 11. ure se 150 m pred francoskim jarkom nenadoma dvigne nemško božično drevesce, ki je je razsvetljevalo 40 električnih žarnic. Postavili so ga naši pionirji. Neki Francozek je drobno pristopical na prsobran in zaklical: "Danes ne streljamo!" Tedaj je zlezel izza okopa tudi neki Westfalec in oba sta šla drug drugemu nasproti. Pod božičnim drevescem sta se pozdravila. Ni trajalo dolgo in krog božičnega drevesca se je zbralo petdeset Francozov in šestdeset Nemcev. Tudi jaz sem zlezel čez žične ovire in jame. Govoril sem z nekim marechal de logis (narednikom). Pravil mi je, da je družinski oče, da ima štiri otroke, da obžaluje to medsebojno morijo in končno prosil za cigarete, smodke in meso, nato pa hotel prinesti vina. Nato je nastopil neki Francoz in pel nekaj iz "Bajazza"; vsi Francozi so nato skupno zapeli dva korala in pa marseillaiso. Nemški vojaki so peli "Stille Nacht", "O du froehliche", "Die Wacht am Rhein" in "Deutschland, Deutschland ueber alles". Sedaj pride najvažnejše. Ko so Nemci odpeli, so Francozi kakor divjaki kričali "Hurra" ali bolje "Ourra"! Vojaki so medseboj izmenjali prekajeno meso in vino in po preteku ene ure je vse zopet odšlo v okope. Vse naokrog je zopet zavladal mir, le luna je s svojim svitom oblivala molčečo ravan kot varuhinja molče sklenjenega premirja.

Ob 1. uri sem se vrnil v B. Drugi božični dan so se vojaki sešli s sovražnikom ob belem dnevu. Neki Oldenburžan je bil celo v sovražnem okopu, kjer so ga fotografirali, mu postregli z vinom in ga potem zopet varno spravili čez prsobran in preko žičnih ovir. Francoska artiljerija je pa imela manj smisla za to fraterniziranje ter je včeraj, v nedeljo, ob 3. uri ponoči poslala v B. težko granato in s tem odpovedala premirje. Človek je moral te prizore sam doživeti, da more pojmiti njihov vtis. — Kakor znano, je nemško vrhovno armadno vodstvo prepovedalo nadaljno podobno občevanje s Francozi.

Krst na bojišču.

Hrvatski listi poročajo: Ravno ko je moral stotnik 16. hrvatskega pešpolka, g. Rupnik, oditi na bojišče, mu je porodila njegova žena sinčka. Kakor hitro je ona popolnoma ozdravela, je odšla na bojno polje in poiskala svojega moža. A ni prišla sama — prinesla je s seboj tudi otročička, ki pa še ni bil krščen. Ganljiv in nepozabljiv prizor je bil, ko je pristopil divizijski župnik, da krsti otročiča pred celim bataljonom. Otrok je bil krščen in je dobil ime Evgen po slavnem vojskovodju Evgenu.

Odrezana noga.

Znani švedski pisatelj Gustav Hellstroem pripoveduje sledečo pretresljivo črtico iz pariških bolnišnic:

Zdravnik prihaja. Eleganten bolniški strežnik, z belo obleko in lakastimi čevlji, naznanja v dveh dvoranah njegov prihod. Od vrat se čuje dobrohoten, mrmrajoč glas, ki pravi: "Dobro, sestra, prav, prav!" Nato vstopi, v belem operacijskem plašču in čevljih, na jasnem čelu belo čepico, podobno oni kuharjev, in pod širokim čelom dobrohoten obraz, ki se končuje v belo pristriženo bradico.

"Dober dan, fantje," zamrmra v dvorano. "Imamo lepo vreme danes, kajne? Kako je?"

"Dober dan, gospod doktor," se sliši od vseh postelj, medtem ko se oči vseh obrnejo proti njemu, kakor na povelje: "Levo glej!"

"No, fant, kako ti je danes?" Zdravnik se je obrnil k možu, ki leži blizu izhoda. Je kmet star 22 ali 23 let. Izpod odeje se pokaže noga brez oblike, debela kakor slonova. Noga ni več noga: prisad je. Je nekaj groznega, pa zdravnik pravi mirno: "Gre na boljše. Boš videl: še bo nežna in gibčna in bela kakor da bi bila od kraljičine."

Ranjenec pogleduje spremenjeno nogo in zdravnika in se strahoma posmehlja:

"Ali verujete zares, gospod doktor?"

"Prav gotovo, sin moj! Zdaj mi pa pokaži še drugo nogo!"

Dvignejo odejo, toda druge noge ni videti ali pravzaprav le nekaj jo je še ostalo, zavite v obvezo, približno 15 cm."

"Snemi čepico, sinko!"

Ranjenec sname obvezo od ostanka noge kakor sname kdo drugi svoje pokrivalo.

"Sedaj pa pazi, kaj ti porečem, sinko moj. Nogo so ti slabo odrezali. Rekel si, da se je to zgodilo v vojni ambulanci tam gori pri Arrasu. Preveč dela imajo tam gori in zato se jim ne more očitati, ker jih imajo razun tebe še toliko in toliko, da jih rešijo prisada. Razumeš, še en košček noge bomo morali odrezati, da ti nato napravimo umetno nogo."

Mladenič se strese in v hipu začne jokati.

"Pogum in ne jokaj, sinko!"

"Nikdar več, gospod doktor! Toliko sem pretrpel; glejte moje stopalo in mojo nogo — ki je ni več — in potem, potem sem mislil, da je že vse končano. In sedaj, ne, še vnovič... In morda še ne konec, morda..."

"Imej pamet, fant! Prepričaj se, da take noge, kakor je sedaj, ne moreš rabiti. Obljubim ti, da bo ta operacija zadnja. In ko se boš vrnil k svojim in se bo po potih slišal peket tvoje lesene noge, bo vsakdo mislil na te in bo ekel: "Glej ga Gastona, junaka! Razumeš! Sedaj pa lahko zopet pokriješ s čepico."

In zdravnik se obrne k sestri:

"Torej jutri!"

"Dobro, gospod zdravnik."

Ranjenec si obriše solze s široko in žuljavo dlanjo. Čelo mu je znojno in pogled spremenjen od bolečine.

"Tedaj jutri?" pravi ihteč.

"Jutri, da."

"Samo da bo konec. Ah, zakaj me niso ubili!"

Bukovina v razvalinah.

Laški listi so pisali, da se je vsa Bukovina izpremenila v kup razvalin. Med Židi in Rumunci vlada strašna panika, ker jih smatrajo Rusi za Avstriji prijazne in jih sistematično preganjajo. Judovske hiše zažigajo iz želje po uničenju. V Černovicah so Rusi okradli vse trgovine z urami.

Zveza Katoliških Slovencev
V AMERIKI
(SLOVENIAN CATHOLIC LEAGUE)

Predsednik:.....Dr. Jakob Seliškar, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, O.
Podpredsednik:.....G. Josip Dunda, 704 Raynor ave., Joliet, Ill.
Tajnik in duhovni vodja: P. Kazimir Zakrajšek O. F. M., 21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.
Blagajnik:.....Dr. Martin Ivec, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill
Odborniki: G. J. Stefanič, g. Frank Nemanič, Rev. Jakob Černe.

Vsa pisma, pristopnina naj se naslavlja: "Zveza Katoliških Slovencev", 21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

Rojakom priporočamo sledeče blago.

Kranjski Brinjevec, zaboj (12 steklenic) za	$10.50
Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za	$10.50
Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za	$5.00
Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za	$7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond, Quarts, zaboj (12 stekl.) za	$10.50
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond, Quarts, zaboj (12 stekl.) za	$10.00
Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za	$9.00
Hollaand Gin, zaboj (15 steklenic) za	$12.00
Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za	$6.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	$7.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	$6.00
Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po	75c

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Union Coal & Transfer Co.

515 CASS STREET, JOLIET, ILL.

Piano and Furniture Moving.

Chicago tel. 4313. Northwestern tel. 415

JOLIET CITIZENS BREWING CO.

North Collins St., Joliet, Ill.

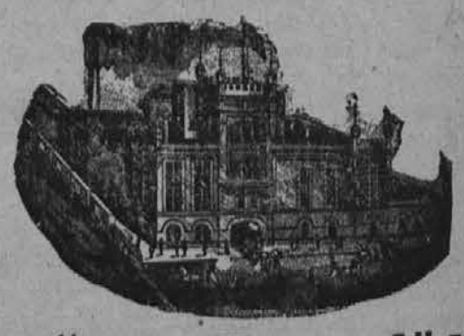

Pijte "Elk Brand" pivo

Izdelovalci najboljšega piva sodčkih in steklenicah.

Društvo sv. Družine

(HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE.

Ustanovljeno 29. nov. 1914 :::: Sedež: Joliet, Ill

ODBOR:

Predsednik.....George Stonich, 813 N. Chicago St.
Podpredsednik.....Stephen Kukar, 1210 N. Broadway
Tajnik.....Josip Klepec, 1006 N. Chicago St.
Zapisnikar.....Anton Nemanich, Jr., 1000 N. Chicago St.
Blagajnik..... John Petric, 209 Indiana St.
Duhovni vodja.....Rev. John Kranjec, 813 N. Scott St.
Reditelj.....Frank Kocjan, 907 N. Bluff St.

NADZORNIKI:

Anton Sraj, Jr.....1109 N. Broadway
Nicholas J. Vranichar.....1215 Summit St.
Jos. M. Grill.....1208 N. Broadway

Glasilo: Amerikanski Slovenec.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod."

Ta organizacija sprejema v svojo sredo može, žene, dekleta in mladeniče iz vseh krajev v Zdr. državah, itd., ki so slovanske narodnosti in kat. prepričanja od 16. do 55. leta. Izplačuje smrtno zavarovalnino in bolniško podporo izplačujejo Podružnice po najmanj $1 (en dolar) za vsak delavni dan.

Vsaka slovanska katoliška družina se naj vpiše v Društvo sv. Družine, ker naša pesem peva: "Kjer so sv. Jožef, Jezus in Marija, tam bodi tudi naša kompanija." Vsaka taka družina naj bi bila mala Podružnica D. S. D., katere predsednik in blagajnik naj bi bil hišni oče ali mati.

Vsi dopisi, pisma in denarne pošiljatve, se naj blagovolijo nasloviti na tajnika.

KRASEN STENSKI KOLEDAR DRUŠTVA SV. DRUŽINE

pošljemo vsakemu rojaku in rojakinji, če nam pošlje 5c (pet centov) v znamkah, kar pokrije poštnino itd. Pišite ponj na tajnika: Jos. Klepec, Joliet, Ill.

IZ SLOVENSKIH NASELBIN.

(Nadaljevanje z 2. strani.)

dramatično društvo, ki bi bilo združeno s pevskim zborom, gotovo nov ponos Slovencem v našej naselbini! Le korajžno, fantje in dekleta, ne ustrašite se truda, ampak vsi se polnoštevilno oklenite novega društva; tisti pa, ki imate za petje vstvarjena grla, se vsi oklenite trdno pevskega zbora. Občinstvo vam bo vsikdar hvaležno, kedar se boste pokazali na odru, bodisi kot igralci, bodisi kot pevci.

Prihodnjo, pustno nedeljo, torej vsi Slovenci in Slovenke v cerkveno dvorano, kamor so prav prijazno vabljeni tudi vsi drugi Slovani na mnogovrstno zabavo! **Slovenec.**

Little Falls, N. Y., 5. febr. — (Čitateljem v preudarek.) Mnogo čitam v listih od evropske vojne, ali v nobenem listu ne najdem, da bi se tako ljudstvu pesek v oči metalo, kakor ravno v newyorškem G. N. Ta list tako piše, da se mora samemu sebi smejati. Po njegovem prorokovanju bi Avstrije že zdavnaj nikjer ne bilo, bi že morala izginiti iz zemljevida. Pa se motite, vi gg. okoli G. N. in vaši cenjeni dopisniki. Avstrija še stoji, kakor skala sredi morja, v katero se zaletujejo velikanski valovi in se razbijajo ob njej. Tako si bodejo tudi vsi sovražniki razbili glave nad Avstrijo. Čitatelji naj vzamejo vojno mapo v roke in si naj ogledajo, kako stoje bojne črte. In sprevideli bodete, koliko je resnice na tem. Res so Rusi že vdrli v Galicijo in Bukovino. Ali bojna sreča jih je zapustila. Sedaj se umičejo povsod nazaj. Kmalu bodejo morali zapustiti Lvov, menda iz "strategičnih ozirov", kakor so na primer Lodz i. t. d. Nad Przemyslom si že tri mesece glave razbijajo, in kmalu bodejo odšli s krvavimi. Potem bode G. N. spet pisal, da so opustili oblegane, ker nima zanje važnega pomena. Tukaj v Little Falls je bil zastopnik G. N., ali boljše rečeno vohun, da se bode osebno prepričal, kakšnega mišljenja so rojaki. Imel je tudi nagovor v dvorani društva sv. Barbare in še trije tukajšnji rojaki. Nimam nič proti temu, samo to se nam čudno zdi, zakaj nam niso naznanili, da bi se tudi mi udeležili? Najbrže so se bali prehude opozicije. Ko bi nas bili vse Slovence povabili, jaz dobro vem, da bi ne mogli pisati, da je večina Slovencev tukaj za ligo. Ne vem, zakaj ti gospodje tako dolgo ne začnejo s to ligo? Že skozi štiri mesece je že toliko pisarenja, storilo se še ni pa nič! Vem, da čakajo gospodje, kam se bo bojna sreča obrnila, ker če Avstrija in Nemčija zmagata, bodejo ti gospodje stisnili svojo spomenico pod suknjo. Opominjam vas, dragi čitatelji, naj vsak posamezen rojak, ne glede na časopisje in druge hujskače kaj pišejo, sam zase premisli po svoji pameti, kaj mu je Avstrija hudega storila? In jaz vem, da je tukaj 90 odst. rojakov v Ameriki, od katerih vsak posamezen se nima kaj pritožiti. Če tako premislite po svoji pameti, bodete sprevideli, da ste le slepo orožje v rokah teh par kričačev in izdajalcev svoje domovine. Če se je tem gospodom Avstrija toliko zamerila, zakaj se pa šami ne maščujejo? Zakaj drugo ljudstvo hujskajo zraven, katero ni čez Avstrijo? Rojaki, ne dajte se preslepiti ter delajte vsak po svoji zdravi pameti! Tiste dolarje, katere mislite dati za ligo, je boljše da jih za uboge otroke v staro domovino pošljete. Tak človek, kateri svojo milo domovino, kjer mu je zibelka tekla, izdaja, ni vreden, da ga zemlja nosi in solnce mora žalosti otemneti nad njim. Naši bratje in rojaki v stari domovini so pripravljeni dati zadnjo kapljo krvi za domovino. Ali vi bi jim pa to prodali, za kar oni toliko žrtvujejo! Poglej! Vprašal bi vas, zakaj pa ne predložite avstrijski vladi spomenico in od nje zahtevate avtonomijo, za kar vem da bi več rojakov pridobili, kakor tako? Odgovor je lahek. Najbrže je veliko takih gospodov med vami, katerim so bila tla prevroča v Avstriji in se ne bodejo smeli več izprehajati po ljubljanskih ulicah. Zato si pa mislite: najboljše je s to vlado proč, potem nam je pot spet odprta. Ali ni res, dragi gospodje, kaj?

Mogoče bode kakšno od ruskega in srbskega duha pijano — osle kritiziralo moj dopis. Temu naprej povem, da se naj z glavo v steno zaleti, mogoče se mu bode drugače zasvetilo.

Sedaj pozdravljam vse pametno misleče rojake in vam kličem: Živela Avstrija, naša mila domovina! Toliko za danes, prihodnjič več. **F. D.**

Meadow Lands, Pa., 6. febr. — Dragi mi g. urednik: — Od povsod berem dopise, samo iz naše naselbine so v Amer. Slovencu nobeden ne oglasi. Zato Vas prosim, gospod urednik, za malo prostora v Vaših predalih.

Ravno pri nas so same premogove jame, ki pa nič kaj dobro ne delajo; nekatere delajo po 2 do 4 dni na teden, nekatere pa popolnoma počivajo. Torej, semkaj naj rojaki ne hodijo dela iskat, zakaj ga v resnici ni. — Da bi že res skoraj prišli tisti srečni zlati sociališki časi! Tako uči "Proletarec", da takrat ne bo več brezposelnih, ne bo več pohabljenih, ne več siromakov; tudi ne bo več nobene jeze in nevoščljivosti. To pa bo res moral biti sv. raj!

Ni dolgo od tega časa, kar sem bral v Proletarcu, da kdor je katoličan, je tudi lahko socialist. No, sem si mislil, saj Proletarec ni tako hudoben, kakor eni pravijo; no, pa sem se hudo motil. Videl sem dopis iz naše naselbine, pisal ga je eden iz Šmihelja na Notranjskem. Ko sem ga bral; so se mi kar lasje ježili, tako obrekovanje in laži, da je groza. O Ti ubogi duhovnik, koliko jih moraš Ti slišati: "črni krokarji", "črnosukneži" i. t. d. Zakaj ne oblečejo duhovniki rujave suknje, da bi jih ne zasramovali s črnosukneži! Čudni ljudje so naši socialisti. Zmerom jim je f.. na ustnicah; pa ko pride krst, pa lazijo okoli f.... kot maček okoli vrele kaše. Kaj ga potrebuješ, če vere ni? Saj otroku lahko daš ime plavec, rujavec, belec itd. No, ko pride zopet smrt, pa zopet f.... Če pa duhovnik odpove cerkvene obrede, po vaše: f.. ceremonije, pa se zopet hudujete! No, vidite, da ko bi on delal vse za denar, bi ustregel vaši želji, pa bi nekaj desetakov v žep potisnil, kaj ni res? No, well, pa saj vi niste toliko hudobni, ne! Edino to je: zaslepljeni ste s tistimi vašimi "cajtengami", to je vse. Zakaj poglejte no: Ko kedo umrje, če že prav po duhovnika ne pošljete, vendar mu prižgeste blagoslovljene sveče, zraven njega postavite Kristusovo razpelo, zraven njega stoji kropilnik z blagoslovljeno vodo, v roke mu daste rožni venec, na krsti je pribito Kristusovo razpelo. No, poglejte vse to: če bi vi prav nič ne verovali, čemu bi bilo vsega tega potreba? Saj niste toliko hudobni, le slabi listi so vas zaslepili! Za to pa ni vam druge pomoči, če hočete srečno živeti in umreti: nazaj, nazaj k Bogu ,nazaj k sv. cerkvi, nazaj k pravi katoliški veri, ker narod brez Boga in vere nima obstanka! Tedaj, ko bi Proletarec imel kaj več soli v glavi, bi tacih dopisov ne smel priobčiti v svoje "cajtenge", ko večkrat piše: vsak katoličan je lahko socialist. Za Glas Svobode že ni zamere, ki sam pove, da nič ne veruje. Na "Ave Maria" se pa "cicilisti" strašno jezijo, zato ker jih včasih malo za lase "pocuka".

Torej dragi nam A. S., želimo si, da bi nas bolj pogosto obiskoval; najrajši bi videli, da nas bi vsaki dan, zakaj zelo se nam dopadeš; samo nekaj pa pogrešamo, kaj? Drobtinic!

Srčen pozdrav! Ker se pa ravno bavim s socialisti, ostanem tudi jaz za danes **Socialist.**

Pittsburgh, Pa., 7. febr. — Cenjeni mi list Am. Slovenec! Prosim vas, da priobčite nekoliko vrstic v našem priljubljenem listu za pojasnilo zavednim katoliškim domoljubom svoje mile države. Mi hočemo živeti po zgledu naših pradedov! Leta in leta so se skrbno bojevali za obstanek svojih potomcev. Kaj smo učakali današnje dneve? Med nami se je povzdignil strašen vihar, da hoče ono vse, kar je svetega po božji volji, uničiti, naš celi avstrijski narod. Mi se nočemo z vami prepirati, ki ste največje izdajice naroda. Vi ne delate za korist svojega naroda, Vi ste mislili slovenski narod posoliti in svoje žepove napolniti s težkim trudom trpečega delavca. Kdor vas ljubi, naj vam da, kolikor premore, saj se bode pokesal za neumnost. A zagotovljeno pri nas, da o vaši "ligi" se ne bode niti sanjalo, še manj v zgodovini pisalo one države, katera se bojuje za svojo posest. Ako je sovražnik ne zmaga, ne odpusti za ped zemlje, da vsi newyorški preroki pridete na kolenih in padete pred avstrijski prestol. Naši avstrijski korenjaki hočejo, da si ohranijo zgodovino in največje hrabrosti naših pradedov. Preroki vprašujejo, celo preklinjajo vladarja, da zakaj ga Bog drži na prestolu! Neumnež, kaj se hočeš Bogu upirati, da ti vse bolj veš, kakor On, ki vse tehta z enim prstom? Praviš, da Bog ne pomaga, da preveč topovi grmijo! Poslušaj, Bog mu pomaga, kdor ga ljubi, on je vsemogočen. Po vaše ne bode nikoli, kakor si vi mislite. Avstrija bi že razpadla na vaše strašne sanje, pa še ni in ne bo.

Prerok v št. 28 Glas Naroda in njegovi dopisniki so trdo uverjeni, da jim bojo Avstrijci na roko. Celo pozivljejo duhovščino, da jim je najbolj na njihovi strani! Dobro došel prerok, spomni se na Zvezo slovenskih katoliških duhovnov, kako si tepel s svojimi peruti doli zvezo! Sedaj se delaš prijaznega prijatelja.

Amerikanskemu Slovencu želimo dober uspeh, da bi izhajal vsak dan med slovenski narod. Bodite pozdravljeni, čitatelji Am. Sl.! **Jožef Simčič.**

Waukegan, Ill., 7. febr. — Prosim, g. urednik, odstopite mi malo prostora in priobčite ta mali dopis.

Delavske razmere so se malo zboljšale. Tukajšnja žičarna je začela obratovati tudi ponoči. Dosti seveda ni boljše, ker niso še vsi oddelki zaronali; pravijo pa, da bodo še vsi ostali oddelki v kratkem zaronali. Seveda ni svetovati rojakom semkaj hoditi dela iskat, ker so cele trume brezposelnih delavcev in ne morejo dela dobiti.

Dne 14. februarja tega leta priredi tukajšnje Sam .podp. društvo Vitezi sv. Jurija veliko veselico in predstavo v Matt. Slanovi dvorani. Igrali bodo namreč dve zanimivi igri, polni zdravega humorja: "Kazen ne izostane", v štirih dejanjih, in enodejanko "Ne kliči vraga". Igri sta povzeti iz domačega življenja in sta polni zdravega humorja, kar že sam naslov igre pove, da je v resnici mnogo smeha in zabave. Ker so uloge v dobrih rokah, je upati dobrega uspeha od igralcev in obilne udeležbe od občinstva. Po igri bode ples in prosta zabava. Ker je to zadnja nedelja pred Pustom, bo tudi na razpolago mnogo slavno znane "špehovke".

Zatorej naj nihče ne pozabi priti v nedeljo v Matt Slanovo dvorano!

Pozdrav vsem skupaj.

Matija Ivanetich.

V POJASNILO.

Kakor je slavnemu slov. občinstvu že znano, sem bil podpisani izločen iz K. S. K. J. Tudi je bilo poročano radi katerega vzroka, ki je sicer jako šepast, vendar vzrok je vzrok, makari je iz srobotja zvit.

Ker pa želim, da bo vsakdo, ki se za to stvar zanima, ali če se tudi ne zanima pa je čital ali slišal, tudi od moje strani dobil potrebno pojasnilo, da ne bo napačno informiran, hočem na tem mestu razviti celo zadevo v pojasnilo.

Kakor že znano, sem dobil pismo iz urada K. S .K. J. dne 16. jan., na katero sem odgovoril. Vse to je bilo že objavljeno. Tudi je bilo objavljeno. da še nisem dobil nobenega odgovora ali pojasnila v odgovor.

Celo zadevo torej odbor prezira ali ignorira.

Po raznih opravkih sem se mudil v v glavnem mestu države Illinois dne 18 .jan. in sem se istočasno tudi pritožil v državnem Insurance Departmentu radi nepravilnega postopanja gl. odbora K. S. K. J. napram meni v tej zadevi. Obljubljeno mi je bilo, da se bo zahtevalo pojasnilo in da se mi bo stvar pojasnila.

Nekoliko časa potem sem prejel od Insurance Departmenta države Illinois sledeče pismo, katero tu (in part) priobčim čitateljem(icam) v pojasnilo:

January 26, 1915.

Mr. Joseph Klepec,
Joliet, Illinois.

Dear Sir:

I am this day in receipt of a communication from Mr. Paul Schneller, President of the Grand Carniolian Slovenian Catholic Union ,with reference to your expulsion from said society.

For your information I herewith hand you copy of Mr. Schneller's communication.

* * *

Yours truly,
RUFUS M. POTTS,
Insurance Superintendent.

COPY

Calumet, Mich., January 25, 1915.

Hon .Rufus M. Potts,
Ins. Superintendent
Springfield, Ill.

Dear Sir:

In answer to your letter of the 18th inst. in regard of the expulsion of Joseph Klepec of Joliet, Ill. who made a statement to you that he was expelled from the Grand Carniolian Slovenian Catholic Union without any reason and illegally, can say to you that the said Joseph Klepec was tried by the Supreme Board of Jurors of the said Grand Carniolian Slovenian Catholic Union and found guilty of publishing or caused to be published circulating and distributing defamatory articles in the newspaper called Amerikanski Slovenec.

The verdict of the above said board of Jurors was as follows, to-wit: Whereas we the board of Jurors of the Grand Carniolian Slovenian Catholic Union found that Brother Joseph Klepec of Joliet, Ill. did publish, distribute and circulate or caused to be done so defamatory articles on several occasions, and

Whereas the said Joseph Klepec made verbal statements on several occasions which were malicious and injurious to the said society, therefore on motion made by the Chairman of the said board of Jurors and properly seconded the said complainant was found guilty and adjudge to be expelled, the said action was taken in conformity of the rights given said board in the charter granted the said society by the State of Illinois and with the conformity of its by-laws, Article 6, Paragraph 72 on page 138.

Hoping that this will be a sufficient information to you in this matter I remain

Respectfully yours,
(Signed) PAUL SCHNELLER,
President of K. S. K. J.

Kar se glasi po slovensko:

Dne 26. jan. 1915.

Gosp. Josip Klepec,
Joliet, Ill.

Cenjeni:

Danes sem prejel dopis od g. Paul Schneller, predsednika K. S. K. J. glede Vaše izločitve iz imenovane organizacije.

Za Vašo informacijo Vam tem potom podam izpis g. Schneller-jevega dopisa.

* * *

Vam udani
RUFUS M. POTTS,
Insurance Superintendent.

IZPIS

Calumet, Mich., 25. jan. 1915.

Hon. Rufus M. Potts,
Insurance Superintendent,
Springfield, Ill.

Cenjeni: —

V odgovor na Vaše pismo z dne 18. t. m. glede izločitve Josipa Klepec iz Joliet, Ill., ki se je pred Vami izjavil, da je bil izločen iz K. S. K. J. brez kakega vzroka in nepostavno, Vam morem reči, **da je bil imenovani Josip Klepec zaslišan** po glavnem porotnem odboru imenovane K. S. K. J. in **pronajden krivim** priobčenja ali da je povzročil priobčenje, cirkulacijo in distribucijo nedostojnih člankov v listu, imenovanem Amerikanski Slovenec.

Razsodek gori imenovanih porotnikov je bil sledeči: Ker smo mi porotniki K. S. K. J. pronašli, da je brat Josip Klepec iz Jolieta, Ill. priobčil, distributiral in cirkuliral ali povzročil isto nedostojnih člankov ob večkratnih prilikah in

Ker je imenovani Joseph Klepec ob večkratnih prilikah govoril in izrazil več žaljivk, ki so zlobne in škodljive za imenovano organizacijo, zato je na predlog predsednika imenovanega porotnega odbora, pravilno podpiranega bil imenovani pritožitelj spoznan krivim in, da se ga izloči, kar se je zgodilo z ozirom na pravice, dane imenovanemu odboru v charterju, ki je bil podeljen imenovani organizaciji od države Illinois, in **z ozirom na nje pravila, člen 6, točka 72 na strani 138.**

Upajoč, da Vam bo to zadostno pojasnilo v tej zadevi, ostajam

s spoštovanjem Vaš
(Podpisan) PAUL SCHNELLER,
predsednik K. S. K. J.

V odgovor na gorenje pismo in pojasnilo od Insurance Superintendenta sem napisal in poslal sledeče pismo:

Joliet, Ill., Feb. 2, 1915.

Hon. Rufus H. Potts,
Ins. Superintendent State of Illinois,
Springfield, Illinois.

Dear Sir:—

Yours of January 26th, 1915, at hand, and contents carefully noted; also the copy of the letter written to you by Mr. Paul Schneller, President K. S. K. J.

Accept my thanks for both.

In his letter to you Mr. Schneller wrote in part:

1) "the said Joseph Klepec was tried by the Supreme Board of Jurors, etc.", and he further, in the above referred letter:

2) "the said complainant was found guilty, and adjudged to be expelled, the said action was taken, etc., with the conformity of by-laws, Article 6, Paragraph 72 on page 138".

In regard to the first above quotation I will say that it is not true, and that I was not tried. Though, while my business office is the closest neighbour of the K. S. K. J., and was practically at the time of their meeting few feet away (next door), I did no have the slightest thought that they were going to take any action against me, as they never told me a word in regard to the matter. I did not know anything about it until the next day (Jan. 15th) when their meeting adjourned when one of my friends told me, and when I received the official notice on the Jan. 16th.

In my estimation it is unlawful for anyone to give untrue statements to any public official, and I consider Mr. Schneller to be violating this in giving you untrue information.

In regard to the second above quotation I will say that it seems improper for anyone to quote any other but those by-laws which were in force at the time of violation. The article to which they are referring was published on the 11th day of December, 1914, at which time the by-laws in force in which there is no such a thing as any Article 72 on page 138.

I here enclose the copy of the by-laws, showing that the page referred to in Mr. Schneller's letter to you appears to be blank; I also enclose the copy and translation of their notice to me, and my answer and demand, which up to the present time has been ignored by them in every respect.

And I hereby send you the copy of their official newspaper in which the records of my case was published among other proceedings, translation thereof attached thereto.

I am writing you this letter and am sending you this information to show you the manner in which I have been dealt with, and believing you to be the proper authority to appeal to, I respectfully ask you to give this matter your consideration.

Thanking you in advance for any and all courtesies extended to me, I beg to remain

Yours very truly,
JOS. KLEPEC,
Joliet, Ill.

Kar se glasi po slovensko:

Joliet, Ill., 2. feb. 1915.

Hon. Rufus M. Potts,
Insurance Superintendent drž. Ill.,
Springfield, Ill.

Cenjeni:

Vaše pismo z dne 26. jan. 1915 sem prejel in vsebino pazno prečital; istotako izpis pisma, ki Vam ga je pisal g. Paul Schneller, predsednik K. S. K. J.

Prejmite mojo zahvalo za oboje.

V svojem pismu g. Schneller piše **deloma:**

1) ..."**imenovani Josip Klepec je bil zaslišan po glavnem porotnem odboru**" itd., in nadaljuje v omenjenem pismu:

2) ..."**imenovani pritožitelj je bil pronajden krivim in obsojen, da se ga izloči, kar se je zgodilo itd. v soglasju s pravili, člen 6, točka 72 na strani 138.**"

Glede prvega citata **rečem, da ni resničen in da nisem bil zaslišan.** Dasi je moj poslovni urad najbližji sosed K. S. K. J., in sem bil skoro ves čas njih seje le nekoliko čevljev vstran (bližnja vrata), nisem imel najmanjše misli, da bi bili kaj storili proti meni, **ker mi niso nikdar javili niti besedice glede te zadeve.** Jaz nisem vedel ničesar o stvari, dokler mi ni prihodnji dan (15. jan.), ko je bila njih seja zaključena, eden mojih prijateljev to povedal, in dokler nisem dne 16. januarja prejel tozadevno uradno obvestilo.

Po mojem mnenju je nepostavno za vsakogar, da bi dajal neresnične podatke kateremu javnemu uradniku, in jaz sem mnenja, da je g. Schneller kršil postavo s tem, da Vam je dal neresnično pojasnilo.

Glede drugega citata (iz Mr. Schnellerjevega pisma) rečem, se mi zdi nepravilno, da kdo citira katera druga kot ona pravila, ki so bila pravomočna ob času kršenja. Članek, na katerega se so ozirali, je bil objavljen 11. dec. 1914, **in ob tem času so bila pravila pravomočna, v katerih ni najti točke 72 na strani 138.**

Priloženo Vam pošljem izvod pravil, ki kažejo, da je stran omenjena v g. Schnellerjevem pismu popolnoma gola. Istotako priložim njihovo pismo ali naznanilo s prestavo, ki mi so ga poslali, in moj odgovor z zahtevo, ki je bil do zdaj od njih vsestransko ignoriran.

In priloženo Vam pošljem izvod njihovega uradnega lista, v katerem je priobčen zapisnik mojega slučaja med drugimi zadevami; prestava istemu je prilepljena.

To pismo Vam pišem in pošiljam to pojasnilo, **da Vam pokažem, kako se je z mano postopalo.** In ker sem si v svesti, da ste Vi prava avtoriteta za pritožbo, Vas uljudno vprašam, da to zadevo pretresete.

Zahvaljujoč se Vam vnaprej za vsako in vse naklonjenosti, ki mi jih podajate, ostajam

Vaš prav zvesti
JOS. KLEPEC,
Joliet, Ill.

* * *

Upam, da je zdaj cela zadeva vsakomur dovolj jasna.

Iz vse te afere je razvidno šest resnic:

1) Da dozdaj ni nobenih pravih vzrokov in ne dokazov za mojo izločitev;

2) da sam predsednik porotnega odbora, g. Kraker, ni verjel tožbam, temveč je stavil svoj predlog le pod pogojem, **"če se mu dokaže";**

3) da ni imel nihče pravice izločiti me in da je predsednika Schnellerja izjava neresnična, ko je pisal, **da sem bil zaslišan** po porotnem odboru in da je po zaslišanju predsednik porotnega odbora predlagal izločitev, ker **resnica je, da nisem bil zaslišan;**

4) da se noji predsednik Schneller javnosti razložiti vzroke in točko pravil po kateri bi jaz to zaslužil. **Pa tudi zapisnik sej gl. odbora se vse drugače glasi, kakor pa g. Schnellerjevo pojasnilo na Insurance Superintendenta;**

5) da je najboljši dokaz, da je oni član, ki je pisal oni dopis dne 11. dec., prav imel, ko je pisal: "Pa vendar se še najde kakšna pasja vera, ki misli, da je Schneller nekak bog, ki ga bo odrešil. V žlici vode bi te vtopil, če te more, ako mu ne slediš in če se drzneš iti svojo pot";

6) da je cela stvar skovana in iz trte ali srobotja zvita ,ker ima par oseb "piko" na mojo malenkost, in da sem bil izločen brez zaslišanja. **To pa ni izločitev temveč je, kakor pravi Amerikanec: "Railroading" in jaz nisem bil izločen temveč sem bil zavratno "railroaded out of the organization",** kar je isto kot, če bi me bil kdo oropal 11letnih prihrankov. Ako je tako postopanje moško in bratsko, potem več ni krivice na svetu. **Še morilca se mora po postavi zaslišati, a v tem slučaju pa brat brata ugonobi brez zaslišanja.**

* * *

Konečno omenjam, da sem celo zadevo predložil svojemu advokatu, ki se je začudil takemu absolutizmu.

Jos. Klepec.

Cenj. naročnikom.

Od c. in kr. konzula v Chicagi smo te dni prejeli obvestilo, da je našemu listu zopet dovoljeno v Avstrijo, kakor pred vojno.

Onim cenj. naročnikom, katerim še ni bila potekla naročnina, bomo list pošiljali v nadi, da isto kmalu ponove.

Priporočujoči se za zopetno naročbo, smo

spoštovanjem
Amerikanski Slovenec.

ŽITO IN DRUGO PIČO ZA KOkoši, gosi, race in svinje dobite pri nas ,tudi žagovino, seno, slamo, oves in moko. Fogerty Big Feed Store, 609 N. Collins St., Joliet, Ill. Chicago telefon 1223. 24

POZOR ROJAKI! ŽELIM KUPITI čevljarsko obrt, ali mali shoe store. Ako bi kdo rad prodal al viedel kateri za tako priliko, naj se javi s pismom, za kar bodi že naprej lepa hvala. Frank Strnad, Box 15, Issaquah, Wash. 2t

FARMA NAPRODAJ

40 akrov zemlje v slovenskej naselbini eno četrt milje od šole, 2 in pol milje od mesta. Farma je dobra in ravna, na njej je hiša in štala. Jako lepa prilika za Slovenca. Cena $1,000. Polovico mora plačati takoj, ostalo na 8 let. Več pove: Jos. Moravanski. Box 94, Harrietta, Mich. 16t2m.

DRUGI IN TRETJI ZVEZEK IMENIKA

padlih, ranjenih in vjetih naših vojakov v sedanji evropski vojski.

Sestavljen po izvirnih poročilih vojnega ministrstva s ozirom na tretje zborno poveljništvo (corps) pri katerem službujejo izključno skoraj sami Slovenci. Tu so navedeni vojaki **ljubljanskega, spodnje-štajerskega, spodnje-koroškega, tržaškega** i. t. d. pešpolka; naših **lovskih bataljonov, dragonskega in domobranskih polkov;** Slovenci **drugih oddelkov** in **vojne mornarice,** skupno nad 4000 imen. Vkupno je dozdaj navedenih nad 5000 ponesrečencev v vojski. Pri nekaterih vjetih je navedeno, kje se nahajajo v vjetništvu a pri nekaterih padlih naeden je celo grob, kjer so pokopani.

Cena za 2. in 3. zvezek je 35 centov, za vse tri do zdaj izšle zvezke, ki obsegajo 200 strani, pa samo 50 centov. Naročila in denar pošljite na:

FELIX M. DOLINAR
45 Vesey St., Dept. S. New York.

Kdo želi razprodajati imenike, naj piše po pogoje. 1mo—ev. is.

ZA

PISMENI PAPIR,
KUVERTE,
NAKAZNICE,
BOLNIŠKE LISTE
IN PRAVILA

v slovenskem in angleškem jeziku, ter vse vrste tiskovine, oglase in knjige pišite na največjo slovensko unijsko tiskarno v Ameriki:

Amerikanski Slovenec
JOLIET, :: ILLINOIS.

DELO JAMČIMO.

Skozi pustinje in puščavo

ROMAN IZ MAHDIJEVIH ČASOV.

Spisal Henrik Sienkiewicz. Prevel dr. Leopold Lenard.

(Dalje.)

In prišlo je res do tega, da je Stanko v naslednjih dneh, da bi Nelko rešil smrti lakote, prosjačil. Vselej ni bilo brez uspeha. Včasih mu je dal kak prejšnji vojak ali častnik egipčanskega kedive nekaj piastrov ali posušenih fig in mu je obljubil, da mu bo dal še jutri. Nekoč je zadel na misijonarja in na redovnico, ki sta poslušala njegovo pripovedovanje in se razjokala nad usodo otrok. In, dasiravno sama trpinčena od lakote, postregla sta vendar z vsem, kar sta mogla. Obljubila sta mu tudi, da ju bosta obiskala v šatorih in drugega dne sta res prišla, misleč, da se jima morda posreči vzeti otroka ,dokler pošta ne odide, k sebi. Toda Gebhr in Hamis sta ju nagnala s korobačem. Drugega dne ju je Stanko spet srečal in dobil je spet mrvico riža in dva praška kinina, katerega mu je misijonar naročil, naj ga shrani kolikor mogoče skrbno, ker je vedel, da ju čaka v Fašodi brez dvoma mrzlica.

"Sedaj pojdeta," govoril je, "ob razlivu belega Nila ali med takozvanimi sudi. Reka ne more svobodno teči proti jugu, ker jo ovirajo povodnje rastline, ki rastejo bujno v tej južnih krajih. Radi tega se razliva čez svoje bregove in tvori obširna okužljiva močvirja, kjer vlada neprestano mrzlica in ne prizanaša nikomur, niti domačinom zamorcem. Zlasti se varujta spati ponoči na goli zemlji brez ognja."

"Rada bi že umrla," odvrnil je Stanko z globokim vzdihom.

Nato je misijonar dvignil svoj izsušeni obraz, molil nekaj trenotkov, potem pa prekrižal dečka in rekel:

"Zaupaj v Boga! Nisi ga zatajil, torej bo nad tabo njegovo usmiljenje in varstvo."

Stanko je poskušal ne samo prosjačiti, ampak tudi delati. Nekega dne je videl množico ljudi, ki so delali na prostoru molitve, ter se jim je pridružil in začel prinašati glino na ozidje, s katerim je imel biti obdan prostor. Ljudje so se mu smejali in ga suvali, toda zvečer je stari šejk, ki je nadzoroval delo, mu dal dvanajst dateljev. Stanko je bil tega plačila neizmerno vesel, kajti datelji so tvorili poleg riža edino zdravo hrano za Nelko in bilo jih je v Omdurmanu vedno težavneje dobiti.

Prinesel jih je torej s ponosom mali sestrici, kateri je dajal vse, kar je mogel dobiti, sam se je pa hranil cel teden skoraj edinole z duro, katero je kradel velblodom. Nelka se je zelo razveselila preljubljenega sadja, toda hotela je, da bi si razdelila. Stopila je torej na prste, položila mu rokico na ramo, dvignila glavico in mu začela gledati v oči ter ga prositi:

"Stanko, snej polovico, snej!"

On ji je pa odvrnil:

"Ssem že jedel, jedel! Sem že tako sit!"

In nasmehnil se je, nato se je pa takoj ugriznil v ustnici, da ne bi se razplakal, kajti bil je silno lačen. Tolažil se je, da pojde drugega dne spet na delo. Toda zgodilo se je drugače. Zjutraj je prišel mulazem od Abdullahija povedat, da pojde velblodova pošta zvečer v Fašodo in da kalif veli, naj gredo z otrokoma takoj na pot. Gebhra je začudilo in razburilo to povelje, ter je odvrnil, da ne pojde, ker je njegov brat bolan in mu tu nima kdo streči, pa tudi ako bi bil zdrav, sta sklenila, da ostaneta v Omdurmanu.

Toda mulazem je odvrnil:

"Mahdi ima samo eno voljo, a njegov kalif Abdullahi, moj gospod, ne prekliče nikdar svojega povelja. Tvojemu bratu bo stregel suženj, ti pojdeš pa v Fašodo."

"Torej mu grem povedat, da ne pojdem."

"H kalifu gredo samo taki, katere hoče on videti. Ako pa hočeš k njemu s silo brez njegovega dovoljenja, te bodo peljali na vislice."

"Allah akbar! potem mi pa vsaj jasno povej, da sem ujetnik."

"Molči in poslušaj povelja!" odvrnil je mulazem.

Sudanec je videl v Omdurmanu vislice, ki so se šibile obešencev, kamor so dan na dan po sodbi strogega Abdullahija obešali človeška telesa — in se je ustrašil. To kar mu je povedal mulazem, da ima Mahdi samo eno voljo, a Abdullahi da samo enkrat ukaže — ponavljali so vsi derviši. Ni bilo torej pomoči — in treba je bilo oditi.

"Več ne bom videl Idrisa!" rekel je Gebhr.

In v njegovem tigrovem srcu se je dvignilo neko čustvo, kakor ljubezen do starejšega brata in pri misli, da ga mora zapustiti v bolezni, se ga je lotevat obup. Zaman so mu razlagali Hamis in beduina, da bo v Fašodi bolje, kakor v Omdurmanu in da jih bo Smain najbrže bolj bogato nagradil, kakor je storil kalif. Nobene besede niso mogle potolažiti Gebhrove žalosti in jeze in to jezo je moral občutiti pred vsem Stanko.

Za dečka je bil to v resnici mučeniški dan. Ni smel iti na trg, torej ni mogel ničesar zaslužiti ali izprositi delati je pa moral, kakor suženj pri stvareh, katere so pripravljali za na pot, kar mu je bilo toliko težavnejše, ker je bil od lakote in utrujenosti popolnoma oslabljen. Bil je prepričan, da mora umreti med potjo, ako ne pod korobačem Gebhra, pa vsled opešanja.

Na srečo je Grk, ki je imel dobro srce, prišel na večer obiskat otroka in se poslovit, obenem ju pa tudi preskrbet na pol. Prinesel jima je tudi nekaj praškov kinina, razen tega še nekoliko steklenih koral in nekaj živeža. Pred vsem pa se je, ko je zvedel o Idrisovi bolezni, obrnil k Gebhru, pa tudi k Hamisu in beduinom.

"Vedite," rekel jim je, "da prihajam sem na Mahdijevo povelje." Ko so to slišali, so se priklonili do tal, on je pa govoril dalje:

"Med potjo morate hraniti otroka in ž njima dobro ravnati. Smainu morata poročati o vašem ravnanju, Smain bo pa napisal preroku. Ako pride čez vas kakršnakoli pritožba, dobili boste z naslednjo pošto smrtno obsodbo."

Novi poklon je bil edini odgovor na te besede, Gebhr in Hamis sta pa pri tem izgledala kot psa, katerima se naloži torba na gobec.

Grk jim je zapovedal, naj se spravijo proč, potem je rekel pa otrokoma v angleškem jeziku:

"To sem si vse izmislil, ker Mahdi ni dal, kar vaju zadeva, nobenih novih ukazov. Ker je pa zapovedal, da morata iti v Fašodo, torej je treba poskrbeti, da bi mogla priti živa. Seveda računam na to, da ne bo nobeden izmed teh ljudi pred odhodom videl niti Mahdija, niti kalifa."

Potem je rekel Stanku:

"Bil sem na tebe, deček, jezen in sem še. Ali ne veš, da malo, da me nisi pogubil? Mahdi se je razjezil tudi na mene — in da bi dobil od njega odpuščanje, moral sem velik del svojega premoženja odstopiti Abdullahiju, pa še ne vem, če sem se rešil za dolgo časa. Za vsak slučaj ne bom mogel pomagati jetnikom, tako kot doslej. Toda vidva se mi smilita, zlasti pa tale (pokazal je na Nelko). Imam hčerko v ravno tej starosti... katero ljubim, bolj kot lastno življenje... Zanjo sem storil vse, kar sem storil... Kristus me bo za to sodil... Ona nosi še sedaj na prsih pod suknjico srebrni križec... Ime ji je pa ravno tako, kakor tebi, moja mala. Ako bi ne imel nje, hotel bi raje umreti, kakor pa živeti v tem peklu."

In postal je ginjen. Za trenotek je obmolknil, potem je potegnil z roko po čelu in pričel govoriti nekaj drugega.

"Mahdi vaju pošilja v Fašodo z namenom, da tam umrjeta. Tako se hoče maščevati nad vama za tvoj upor, o deček, ki ga je globoko zadel, zraven pa ne bo zgubil slave "usmiljenega". Tak je bil vedno... Toda kdo ve, komu je prej namenjena smrt! Abdullahi ga je spravil na misel, da bi tem psom, ki so vaju uropali, velel iti z vama. Slabo jih je plačal, zdaj se pa boji, da bi se to ne zvedelo. Oba s prerokom želita tudi, da bi ti ljudje ne pripovedovali, da so v Egiptu še vojaki, topovi, denar in Angleži... To bo težka in dolga pot... Morala bosta čez puste in nezdrave kraje — torej varujta, kakor oko v glavi, te praške, katere sem vama dal."

"Zapovej, o gospod, še enkrat Gebhru, naj se ne drzne grdo ravnati in pretepati Nelke," rekel je Stanko.

"Ne bojta se. Priporočil sem vaju šejku, ki pelje pošto. To je moj stari znanec. Dal sem mu uro in s tem sem ga pridobil, da vaju bo varoval."

Po teh besedah se je začel poslavljati. Vzel je Nelko v naročje, jo pritisnil k sebi in ponavljal:

"Bog naj te blagoslovi, moj otrok!"

Med tem je zašlo solnce in noč je zažarela z zvezdami. V temi se je razlegalo prskanje konj in stokanje natovorjenih velblodov...

XIX.

Stari šejk Hatim je zvesto izpolnjeval obljubo, katero je dal Grku in je zvesto skrbel za otroka. Pot proti toku belega Nila je bila težka. Potovali so čez Ketaino, Ed-Ducim in Kano, potem so pustili za sabo Abbo, gozdnat otok na Nilu, kjer je pred vojno prebival v trhlem drevesu Mahdi, kot derviš-puščavnik. Karavana je morala velikokrat obiti obširna, z papirusom poraščena močvirja ali takozvane sudde, od koder je veter prinašal strupen duh razpadajočega listja, nanešenega od vodnega toka. Angleški inženirji so nekdaj razbili te zapore in parniki so takrat iz Hartuma lahko vozili do Fašode in še dalje. Zdaj se je pa reka spet zamašila in ker ni mogla teči svobodno, se je razlivala po obeh straneh čez bregove. Okolica po desnem in po levem bregu, je bila pokrita z visoko džunglo, med katero so se dvigali griči termitov in posamezna afrikanska drevesa; semtertje so pa gozdi segali čisto do reke. Na bolj suhih prostorih so rastli akacijni gaji. Prve tedne so zadevali na arabske vasi in mesteca, obstoječa iz hiš s čudovito kopičastimi strehami, spletenimi iz slame dohna (afrikanskega prosa). Toda za Abbo, od vasi Goz-Abu-Guma, so prišli v zamorske kraje. Bili so popolnoma zapuščeni, ker so derviši skoraj popolnoma iztrebili domače zamorsko prebivalstvo, ter je razprodali v sužnost na trgih v Hartumu, Omdurmanu, Dari, Fašeru, El-Obejdu in v drugih sudanskih, darfurskih in kordofanskih mestih. Ostale prebivalce, katerim se je posrečilo, da so se skrili pred sužnostjo po goščavah v gozdih, je uničila lakota in koze, ki so se razširile v strašni meri ob Belem in Modrem Nilu. Sami derviši so govorili, da izumirajo za kozami "celi narodi". Prejšnje nasade sorga, manijoka in banan je pokrila džungla. Samo divje zverine, katerih ni nikdo več preganjal, so se silno razmnožile. Včasih sta otroka pri večernem mraku videla v daljavi množice slonov, podobnih premakljivim skalam, ki so s počasnim korakom šli pit na svoja navadna mesta k reki. Kadar jih je Hatim, ki je bil nekdaj trgovec s slonovo kostjo, videl, je pričel cmokati in vzdihovati in je v zaupanju govoril Stanku:

"Maršallah! — koliko je tukaj bogastva! Toda sedaj se ne izplača loviti, ker je Mahdi prepovedal egipčanskim kupcem prihajati v Hartum in nikomur prodajati okel, — kakor emirom za umbaje."

Razen slonov so srečavali tudi žirafe, ki so, zagledavši karavano, pričele naglo bežati s težkimi koraki in so pri tem majale z dolgimi vratovi, kakor da bi bile šepave. Za Goz-Abu Guma so se prikazovali vedno bolj pogosto bivoli in cele črede antilop. Ljudje iz karavane so jih lovili, kadar jim je zmanjkalo svežega mesa, toda skoraj vedno brez uspeha, kajti oprezne in nagle živali niso pustile, da bi se jim človek približal ali jih obkrožil.

Hrane je sploh bilo malo, ker vsled razljudenja dežele ni bilo mogoče dobiti niti prosa, niti banan, niti rib, katerih so v prejšnjih časih prodajali karavanam zamorci iz rodu Šiluk in Dinka, ter v zameno radi jemali steklene korale in bakreno žico. Toda Hatim ni pustil, da bi otroka stradala, zadržaval je celo Gebhra, da se ni mogel nad njima znašati, in ko je nekoč pri odpočitku med snemanjem sedel z velblodov udaril Stanka, velel ga je položiti na zemljo in mu našteti z bambusom po trideset udarcev na vsak podplat. Okrutni Sudanec je moral dva dni hoditi po prstih in je preklinjal trenotek, ko je zapustil Fayum, ter se je maščeval nad mladim sužnjem po imenu Kali, katerega je dobil v dar.

Stanko je bil od začetka celo vesel, da so zapustili okuženi Omdurman in da bo videl kraje, o katerih je neprenehoma sanjal. Njegovo krepko zdravje je vzdržalo doslej izborno težave potovanja, obilnejša hrana mu je pa povrnila odločnost. Med potjo in med odpočitkom je šepetal včasih sestrici na uho, da je mogoče zbežati tudi z nad Belega Nila in da še nikakor ni opustil tega namena. Toda vznemirjalo ga je njeno zdravje. Tekom treh tednov od dne odhoda iz Omdurmana Nelka še ni zbolela na mrzlici, toda obraz ji je shujšal in mesto da bi zagorela, postajala je vedno bledejša, male ročice so ji pa izgledale, kakor da bi bile iz voska. Stanko in Dinah sta skrbela zanjo kolikor sta mogla in ji lajšala potovanje, pri čemur jima je pomagal tudi Hatim, toda v pustinji ni bilo zdravega zraka. Vlažno in vroče podnebje v zvezi s težavami potovanja je vedno bolj podkopavalo sile slabotnega otroka.

Začenši od Goz-Abu-Guma ji je Stanko dajal vsak dan polovico praška kinine in neizmerno ga je mučila misel, da bo kmalu zmanjkalo tega zdravila, katerega pozneje ne bo nikjer več mogoče dobiti. Toda temu ni bilo pomoči, kajti pred vsem je bilo treba zabraniti, da ne pride mrzlica. Včasih se ga je polaščal obup. Tešil se je samo z nado, da bo moral Smain, ako ju hoče zamenjati za svoje lastne otroke, poiskati zanju kakšnega bolj zdravega kraja, kakor je Fašoda.

Toda nesreča je zahtevala vedno nove žrtve. Dinah, ki je že v Omdurmanu postajala nekako slaba, je dan pred prihodom v Fašodo, ravno ko je razvezavala vrečico z Nelkinimi rečmi, katere so vzeli s sabo iz Fayuma, naenkrat omedlela in padla z velbloda. Stanko in Hamis sta jo oživila z največjo težavo. K zavesti pa ni prišla več, oziroma zavedla se je šele zvečer samo toliko, da se je s solzami poslovila od ljubljene deklice in umrla. Gebhr ji je na vsak način hotel po smrti odrezati ušesi, da bi ju pokazal Smainu v dokaz, da je umrla med potjo in zahteval posebno nagrado tudi za to, da je njo uropal. Tako se dela s sužnji, ki umrjo med potjo. Toda Hatim se je na Nelkino in Stankovo prošnjo temu protivil, torej so jo pokopali spodobno, njen grob so pa s kamenjem in trnjem zavarovali pred hijenami. Otroka sta se čutila še bolj osamljena, kajti zgubila sta v rajnki edino dušo, ki jima je bila udana in zvesta. Zlasti za Nelko je bil to strašen udarec, ter se je Stanko celo noč in prihodnji dan zaman trudil, da bi jo potolažil.

Prišel je šesti tedenpotovanja. Drugega dne okoli poldne je dospela karavana v Fašodo, toda našla je samo pogorišča. Mahdijci so oštorili pod milim nebom, ali pa prenočevali v naglo narejenih barakah iz trave in vej. Pred tremi dnevi je naselbina pogorela do tal. Ostale so samo osmojene stene glinastih okroglih koč in velika lesena baraka, stoječa takoj pri vodi, ki je za egipčanskih časov služila za skladišče slonove kosti in v kateri je sedaj prebival načelnik dervišer, Emir Seki-Tamala. To je bil izvanreden človek med Mahdijci, skrivec neprijatelj kalifa Abdullahija, zato pa oseben prijatelj Hatima. Sprejel je starega šejka obenem z otrokoma jako gostoljub-

(Nadaljevanje na 7. strani.)

The Will County National Bank

of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne vloge ter pošilja denar na vse dele sveta.

Kapital in preostanek $300,000.00

C. E. WILSON, predsednik.
Dr. J. W. FOLK, podpredsednik
HENRY WEBER, kašir.

N. W. Phone 809.

MIHAEL KOCHEVAR

SLOVENSKI GOSTILNIČAR

Cor. Ohio in State Sts. Joliet, Ill.

Frank Lopartz

400 Ohio Street JOLIET

NAJBOLJŠA POSTREŽBA.

Frank Bambich

urar in zlatar,

914 N. Broadway, JOLIET, ILL.

ZA

Zavarovanje

proti požaru, mala in velika posojila pojdite k

A. SCHOENSTEDT & CO.

203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169
Joliet, Ill.

Geo. Laich

SALONER IN
AGENT PAROBRODNIH DRUŽB,
se priporoča rojakom v naklonjenost.

Pošilja denar v staro domovino, hitro in točno in po dnevnem kurzu.
Prodaja fina vina, likerje in smodke.

ROJAKI DOBRODOŠLI!

3501 E. 95th St. So. Chicago, Ill.

Oscar J. Stephen

Sobe 201 in 202 Barber Bldg.
JOLIET, ILLINOIS.

JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi.
Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi poškodbi.
Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim.
Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

Phone Canal 498.

August Poglajen,

2300 S. Robey Street

CHICAGO, :: :: ILLINOIS

Gostilna

SE PRIPOROČA ROJAKOM.

Mi hočemo tvoj denar ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo vselej postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.

Za stavbo hiš in poslopij mehki in trdi les, lath, cederne stebra, desk in šinglne vsake vrste.

Naš prostor je na Desplaines ulici blizu nevega kanala.

Predne kupiš LUMBER, oglasi se pri nas in oglej si našo zalogo! Mi ti bomo zadovoljili in ti prihranili denar.

W. J. LYONS

Naš office in Lumber Yard na vogalu

DES PLAINES IN CLINTON STS.

Chicago Phone 3556

JOS. KUHAR

MESNICA in GROCERIJA

SE PRIPOROČAM.

120 Moen Ave.
Rockdale, Illinois.

Garnsey, Wood & Lennon

ADVOKATI.

Joliet National Bank Bldg.

Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

Metropolitan Drug Store

N. Chicago & Jackson Sts.

Slovanska lekarna

JOHNSONOVI "BELLADONNA" OBLIŽI

ALI OBLIŽI IZ VOLČJIH ČREŠENJ SO KOREINE PROTI

REVMATIZMU	SLABOSTIH v ČLENKIH
HROMOSTI	PLJUČNIH IN PRSNIH BOLEZNIH
BOLESTI v KOLKU	MRAZENJU v ŽIVOTU
BOLESTIH v ČLENKIH	VNETJU OPRSNEH MRENE
NEVRALGIJI, PROTINU	PREHLAJENJU
OTRPLOSTI MIŠIC	BOLESTIH v LEDJIH
SLABOTNEM KRIŽU	BOLESTIH v KRIŽU
	HUDEM KAŠLJU

Varčevanje.

njihovem najdražjemu zakladu — zdravju —, katerega ni tako lahko najti ka-

Zdi se nam nepotrebno, da bi opozarjali ljudstvo na nevarnosti, ki pretijo dar je zgubljeno. Vendar vidimo okoli sebe kako mnogo je brezbrižnih ljudi, in zdi se, kakor da bi ljudje vabili bolezen, nadloge in smrt v svoja telesa. Varčujte s svojim zdravjem bolj kot z denarjem.

Onim, ki so zgubili trdno zdravje in je žele zopet dobiti, priporočamo

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

To naturno zdravilo sestoji iz čistega rudečega vina in zdravilnih koreninc in zelišč ter je uspešno mnogokrat, ako se ga rabi kot zdravilov slučajih

ZABASANOSTI,
OTRPLIH JETER,
ZGUBI OKUSA,
NENADNA SLABOČA,
BOLEČINE DROBJA,
KRČEV,
ŽELODČNEGA KATARA,

in v vseh drugih slučajih, kadar je rabiti hitro izčistenje telesa brez da se ga oslabi. To zdravilo okrepča telo in drobje, da more storiti svoje delo brez motenja. V vseh slučajih bolezni želodca, obisti, jeter in drobja izvrstno deluje.

V VSEH LEKARNAH CENA $1.00.

Vedno imejte priročno Trinerjev Liniment, ki je najboljše mazilo za mišice in členke. Morda ga danes ne rabite, a jutri ga bi pa potrebovali. Cena 25c in 50c, po pošti 35 in 60c.

JOSEPH TRINER,

IZDELOVATELJ.

1333-1339 South Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

Učite svojo deco slovensko

moliti in čitati

iz povsod priljubljene knjige, katera se imenuje

KATEKIZEM

KI GA JE SPISAL NAŠ POK. REV. F. S. ŠUSTERŠIČ.

Stane s poštnino vred samo 25c

ZA VEČJA NAROČILA PRIMEREN POPUST.

Pišite ponj na:

Amerikanski Slovenec, Joliet, Illinois

Edini in dolgoletni slovenski in polski pogrebni zavod in konjušnica. Kočije in ambulanci pripravljeni ponoči in podnevi. Najboljša postrežba za krste, ženitve in pogrebe. Najlepše kočije. Cene zmerne. — Ženske slučaje oskrbuje soproga, ki je izkušena v tej stroki. — Tel. So. Chicago 249.

W. WALKOWIAK

Pogrebni Zavod in Konjušnica.

3049 COMMERCIAL AVE. SOUTH CHICAGO, ILLS.

DOMAČA NARAVNA OHIŠKA VINA
kakor Delaware, Catawaba, Iwes, i Conkord prodaja

Josip Svete

1780-82 E. 28th St., LORAIN, OHIO.

Conkord rudeče vino:		Catawba belo vino:	
Sod, 6 gal.	$ 5.50	Sod, 6 gal.	$ 7.00
Sod, 10 gal.	8.00	Sod, 10 gal.	11.00
Sod, 25 gal.	16.50	Sod, 25 gal.	24.00
Sod, 50 gal.	30.00	Sod, 50 gal.	42.50

Delaware belo vino, sod, 10 galonov, $13.00. Sod 25 galonov, $26.00. Sod 50 galonov, $50.00.

Pri vseh teh cenah je Vojni Davek že uračunan. Vina so popolnoma naravna, kar jamčim. Naročilu je pridejati denar ali Money Order.

LJUDSKA BANKA

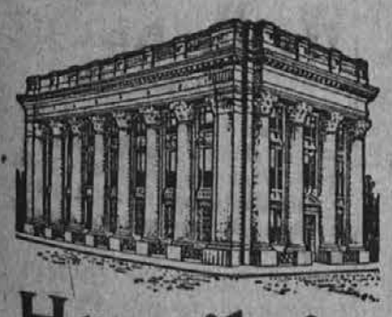

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Hranilnica Vlade Zd. Držav, Poštne Hranilnice in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vložen denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z $1.

First National Bank

PREMOŽENJE NAD $4,500,000.00

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP

proti žeji - najbolje sredstvo.

Cim več ga piješ tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIVO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.

913 N. Scott St. Joliet, Ill

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

SKOZI PUSTINJE IN PUŠČAVO.

(Nadaljevanje s 6. strani.)

no, takoj v začetku jim je pa povedal neprijetno novico.

Smaina ni v Fašodi. Pred dvema dnevoma je odpotoval proti jugovzhodu od Nila na lov na sužnje in ne ve se, kedaj se vrne, ker bližnje okolice so že tako opustošene, da je treba človeškega blaga iskati jako daleč. Blizu Fašode se je nahajala Abesinija, s katero so derviši istotako bili v vojni. Toda Smain, ki je imel samo tristo ljudi, si ni upal prekoračiti njenih mej, katere so čuvali sedaj skrbno bojeviti prebivalci in vojaki kralja Janeza.

Seki-Tamala in Hatim sta torej začela premišljevati, kaj bi storila z otroko ma. Posvetovala sta se zlasti pri večerji, h kateri je Emir povabil tudi Stanka in Nelko.

"Jaz," rekel je Hatimu, "moram v teh dneh odriniti na daljen pohod v južne kraje proti paši Eminu, ki prebiva v Lado in ima pri sebi parnike in vojake. Tako povelje si mi ti, Hatim, prinesel. Ti se moraš vrniti v Omdurman, torej ne ostane v Fasodi živa duša. Tu ni kje prebivati, ni kaj jesti in vladajo bolezni. Vem, da beli ljudje ne zbole na kozah, toda mrzlica spravi ta dva otroka tekom enega meseca na oni svet."

"Veleli so mi ju pripeljati v Fašodo," odvrnil je Hatim, "torej sem ju pripeljal in sedaj bi ju lahko pustil, naj radi mene delata kar hočeta. Toda moj prijatelj, Grk Kaliopuli, mi ju je priporočil, radi tega bi ne hotel, da bi pomrla."

"To bo čisto gotovo."

"Kaj torej početi?"

"Mesto da bi ju pustila v Fašodi, odpošlji ju k Smainu s temi ljudmi, ki so ju pripeljali v Omdurman. Smain je šel proti goram v suhe in visoko ležeče kraje, kjer mrzlica ne mori tako ljudi, kakor ob reki."

"Kako bodo pa našli Smaina?"

"Po sledi za ognjem. On bo med potjo žgal stepno travo, prvič, da bi podil zverine v skalne soteske, kjer jih je lahko obdati in pobiti, drugič pa, da bi preganjal pogane iz goščav, kamor so se poskrili pred preganjevalci... Smaina bo lahko najti..."

"Toda če ga dojdejo?"

"Včasih bo ostal cel teden v enem kraju, ker mora sušiti meso. Tudi če odidejo čez dva ali tri dni, ga gotovo dohite."

"Zakaj pa naj gredo za njim? Saj se mora itak vrniti v Fašodo."

"Ne. Ako se mu lov na sužnje posreči, jih odpelje takoj v mesto na prodaj."

"Znaj, da ko midva odideva iz Fašode, morata otroka pomreti lakote, ako ju ne umori mrzlica."

"Pri preroku, to je res!"

In res ni bilo drugega sveta, kakor poslati otroka na novo pot. Hatima, ki je bil popolnoma dober človek, je samo še skrbelo, če se ne bo Gebhr, čegar okrutnost je spoznal med potjo, nad njima znašal.

Toda strašni Seki-Tamala, katerega so se silno bali tudi njegovi lastni vojaki, je velel poklicati Sudanca in mu je zapovedal, da mora pripeljati oba otroka živa in zdrava k Smainu, obenem pa tudi ž njima dobro ravnati, kajti drugače ga bo dal obesiti. Dobri Hatim je še poprosil Emira, da bi daroval mali Nelki sužnjo, ki bi ji služila in zanjo skrbela med potjo in v Smainovem taboru. Nelka se je jako razveselila tega daru, zlasti ko videla, da je sužnja mlada deklica iz rodu Dinka, ljubeznive zunanjosti in prijetnega obraza.

Stanko je dobro vedel, da pomeni Fašoda smrt, torej nikakor ni prosil Hatima, da bi ju ne pošiljali na novo potovanje, tretje po vrsti. V srcu je tudi mislil, da se morajo potujoč proti jugovzhodu, približati jako južnim mejam abesinske države in bo morda mogoče zbežati. Upal je, da se bo na suhih višinah Nelka lažje obvarovala mrzlice in iz vseh teh razlogov se je rad in z vnemo začel pripravljati na pot.

Gebhr, Hamis in oba beduina tudi niso bili protivni potovanju, ker so računali, da se jim na strani Smaina morda posreči naloviti mnogo jetnikov, potem pa prodati z lepim dobičkom na človeških trgih. Vedeli so, da trgovci s sužnji včasih pridobe veliko premoženje, na vsak način jim je bilo ljubše odpotovati, kakor pa da bi ostali tukaj pred očmi Hatima in Seki-Tamale.

Pripravljanje je pa vzelo veliko časa, pa tudi otroka sta se morala odpočiti. Velblodov ni bilo več mogoče porabiti za to potovanje, torej sta Arabca, ž njima pa tudi Stanko in Nelka, imela jahati na konjih, Kali pa, Gebhrov suženj, in Mea, kakor je Stanko imenoval Nelkino služkinjo, naj bi šla peš. Hatim je tudi preskrbel osla, ki je nosil šotor za deklico in hrano za oba otroka za tri dni. Več jima Seki-Tamala ni mogel dati. Za Nelko so naredili neke vrste žensko sedlo iz plaht, palmovih mat in bambusov.

Tri dni sta otroka odpočivala v Fašodi, toda neizmerna množina komarjev nad reko je delala prebivanje tukaj skoro neznosno. Po dnevi so se pa prikazovali roji velikih modrih muh, ki sicer niso pikale, toda bile so tako sitne, da so lažile v ušesa, sedale na oči in padale celo v usta. Stanko je slišal še v Port-Saidu, da komarji in muhe razširjajo mrzlico in zarodke očesnega vnetja; torej je slednjič sam prosil Seki-Tamalo, naj ju pošlje dalje, zlasti ker se je že približeval čas pomladanskih dežjev.

XX

"Stanko, zakaj potujemo in potujemo, Smaina pa ni in ni?"

"Ne vem. Gotovo gre hitro dalje, da bi kar najhitreje prišel v kraje, kjer bi mogel naloviti zamorcev. Ali bi rada, da bi se že kmalu združili z njegovim oddelkom?"

Deklica je pokimala s svojo glavico v znamenje ,da si tega močno želi.

"Zakaj si pa tako želiš?" vprašal je Stanko.

"Ker morda Gebhr pri Smainu ne bo smel tako strašno pretepati revnega Kalija."

"Smain gotovo ni boljši. Vsi ti ljudje so brez srca za svoje sužnje."

"Tako?"

In dvoje solz ji je priteklo po izsušenih ličicih.

Bilo je deveti dan potovanja. Gebhr, ki je bil sedaj vodnik karavane, je iskal od začetka brez težave sledove Smainovega pohoda. Pot je kazala požgana stepna trava in taborišča polna obgrizenih kosti in raznovrstnih ostankov. Čez pet dni so pa zadeli na prostrano širjavo požganega stepa, na katerem je veter raznašal požar na vse strani. Sledovi so postali nejasni in so peljali na razne strani, ker je Smain najbrže razdelil svojo četo na nekaj manjših oddelkov, da bi tako lažje od vseh strani lovil zverine in pridobival živeža. Gebhr ni vedel, v kateri smeri iti in večkrat se je zgodilo, da se je karavana dolgo časa vrtela v kolobarju, nazadnje pa vrnila na isto točko, od koder je izšla. Potem so zadeli na gozde, ko so jih pa prekoračili, so prišli na skalni svet, kjer so pokrivale tla ploščate skale ali pa drobno kamenje razmetano tako gosto po širokem prostoru, da se je otrokoma zdelo, kakor tlak mestnih trgov. Rastlinja je bilo tammalo. Samo tuintam so rastle med razpokami skal euforbije in mimoze, a še bolj redkoma vitka, jasnozelena drevesa, katera je imenoval Kali v jeziku ki-svahili "m'ti" in s katerih listjem so krmili konje. V okolici ni bilo nobenih potokov in vrelcev, k sreči je pa začel od časa do časa padati dež, torej so dobivali vode v globinah in razpoklinah skal.

Zverino so preplašili Smainovi oddelki in karavana bi umirala lakote, ako bi ne bilo velike množine jerebic, ki so od časa do časa zletele konjem izpod nog, zvečer pa sedele na drevju tako gosto, da je bilo samo treba streliti v gručo in jih je nekaj padlo na zemljo. Poleg tega nikakor niso bile boječe in se jim je bilo mogoče toliko približati, letale so pa težko in nerodno, da jih je Saba, ki je tekel pred karavano, vsak dan nekaj ujel in zadavil.

Hamis jih je vsak dan nekaj nastrelil s staro puško na kamen, katero je med potjo iz Omdurmana v Fašodo iztržil od nekega Hatimu podložnega derviša. Šrota pa že ni imel več kot za dvanajst strelov in vznemirjala ga je misel: Kaj bo, kadar zmanjka zaloge. Res, da so se, dasiravno so bile divje pregnane, prikazovale včasih čede arielov, krasnih antilop, ki so jako navadne v celi srednji Afriki, toda ariela je mogoče ustreliti samo z dobro puško nove vrste, oni pa niso znali ravnati s Stankovo risanko, njemu je pa Gebhr ni maral dati v roke.

Sudanec se je tudi začel vznemirjati radi dolgega pota. Včasih mu je prišlo v glavo, da bi se vrnili v Fašodo, kajti, ako bi ne zadeli na Smaina, bi se morali zgubiti v divjih okolicah, kjer jim je grozila ne samo lakota, ampak so bili tudi v nevarnosti pred divjimi zvermi in še bolj divjimi zamorci, ki so besneli maščevanja radi lovov, katere so Arabci nanje prirejali. Ker pa ni vedel, da se Seki-Tamala odpravlja proti Eminu, kajti dotični razgovor se je vršil v njegovi nenavzočnosti, se je vedno zbal misli, da bi se moral prikazati pred obličje mogočnega emira, ki mu je zapovedal, da mora pripeljati otroka k Smainu in mu je dal zanj pismo, obenem pa zagrozil, da ako ne izvrši dobro te naloge, — pojde na vislice. Vse to skupaj mu je napolnjevalo dušo z grenkobo in zlobo. Ker se pa za svoja razočaranja ni upal maščevati nad Stankom in Nelko, so se rdečila pleča revnega Kalija dan na dan do krvi, ki je tekla pod udarci s korobačem. Mladi suženj se je bližal svojemu strogemu gospodu vedno s strahom in trepetom. Toda zaman je objemal njegove noge in mu poljubaval roki, zaman je padal pred njim na obraz. Kamnitega srca ni ganila niti ponižna prošnja, niti ječanje in korobač je mesaril iz najmanjšega povoda, včasih pa tudi brez vsakega povoda, telo nesrečnega dečka. Zvečer so mu pa vtikali nogi v preluknjano desko, da ne bi zbežal. Podnevi je bil privezan k Gebhrovemu konju in je moral teči poleg njega, kar je Hamisa zelo zabavalo. Nelka se je jokala nad trpljenjem revnega Kalija, Stanko se je razburjal v srcu in večkrat se je za njega vneto potegoval, ko je pa zapazil, da to še bolj razburja Gebhra, je stisnil zobe in molčal.

Toda Kali je spoznal, da se ta dva potegujeta zanj in v njegovem revnem, trpljenja polnem srcu se je razvila do obeh otrok globoka ljubezen.

Že dva dni so potovali po skalni soteski med visokimi strmimi skalami. Z nanešenih in brez reda nametanih kamnov je bilo lahko spoznati, da se ob deževnem času soteska napolni z vodo, sedaj je bilo pa njeno dno še popolnoma suho. Pod stenami je rastlo po obeh straneh nekoliko trave, mnogo trnja, tuintam pa tudi drevje. Gebhr se je radi tega spustil v to kamneno strugo, ker je šla neprestano kvišku in je iz tega sklepal, da mora pripeljati do kakšne višine, raz katere mu bode lažje zapaziti podnevi dim, ponoči pa ogenj Smainovega tabora. Tuintam je bila soteska tako tesna, da sta samo dva konja zamogla iti vštric, včasih se je razširjala v majhne okrogle dolinice, takorekoč obdane z visokim kamnenim zidovjem, na katerem so sedeli veliki pavjani, se igrali med sabo, tulili in kazali karavani zobe.

Bilo je ob petih popoldne. Solnce se je že nižalo k zahodu. Gebhr je mislil na prenočišče; hotel je samo dospeti do kakšne dolinice, kjer bi bilo mogoče narediti zeribo, to je, obdati karavano obenem s konji s plotom iz bodečih mimoz in akacij, branečih jih pred napadi divjih zverin. Saba je letal naprej in lajal na opice, ki so se, ko so ga zagledale, nemirno premetavale semtertje ,potem je pa zginil za ovinki soteske. Samo odmev je ponavljal njegovo glasno lajanje.

A naenkrat je umolknil, čez nekaj trenotkov pa urno pritekel h konjem z naježeno dlako na hrbtu in med noge zvitim repom. Beduinca in Gebhr so spoznali, da ga je moralo nekaj prestrašiti, pogledali so okrog in odrinili dalje, da bi se prepričali, kaj je.

Ko so naredili majhen ovinek, so potegnili konje nazaj in obstali v enem trenotku, kakor prikovani pri pogledu, ki se jim je odprl pred očmi.

Na neveliki skali, ležeči ravno v sredini soteske, ki se je tukaj nekoliko razširila, je ležal lev.

(Dalje prih.)

DENAR SE VLAGA NAJBOLJE IN NAJSIGURNEJE V

Prvo Hrvatsko Stedionico

U ZAGREBU, CROATIA, EUROPE,

in nje podružnice v: Belavaru, Brodu na S. Crkvenici, Delnicama, Djakovu, Kraljevici, Novem Vinodolu, Osijeku, Požegi, Rieki, Sisku, Varaždinu, Veliki Gorici, Virovitici, Zemunu i Senju.

Delniška glavnica in pričuve K 16,250,000.

Nasvete in navodila pošljemo zastonj

Geo. Svetlecich

PRVI SALUN ONKRAJ MOSTA

Chicago Telephone 3868.

107 RUBY STREET, JOLIET, ILL.

DOBRODOŠLI!

Oba telefona 215.

WERDEN BUCK

511-13 Webster Street, JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši cement, apno, S
Tu dobite najboljši CEMENT, AP NO, ZMLET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.

MEHAK IN TRD PREMOG.

Chicago Phone 225.

J. C. Adler & Co.

priporoča rojakom svojo

Mesnica

Tel. 101 Joliet, Ill

Chi. Phone: Office 658, Res. 3704

Uradne ure:
9—12 a. m. 1—5 and 7—8 p. m.
Ob nedeljah od 10. do 12.

Dr. S. Gasparovich

Dentist :: Zobozdravnik

Joliet National Bank Building
4th Floor, Room 405.

JOLIET, :-: ILLINOIS.

GERMAN

Loan & Savings Bank

MARTIN WESTPHAL

212 N. Bluff Street JOLIET, ILL.

Urada telefon Chicago 100
Stanovanja telefon Chicago 3247

JOSIP KLEPEC

JAVNI NOTAR

1906 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Joliet Steam Dye House

Professional Cleaners and Dyers

STRAKA & CO.

Office and Works, 642-644 Cass

Chicago Phone 4444, N. W. 488.

FIRE INSURANCE.

Kadar zavarujete svoja poslopja zoper ogenj pojdite k

ANTONU SCHAGER

North Chicagi Street

v novi hiši Joliet National Banke.

N. W. Phone 420.

MARTIN ZAGAR

Gostilna

Moen Ave. :: Rockdale, Ill.

Vljudno vabi vse rojake, Slovence in Hrvate, v svojo gostilno sredi Rockdala.

VSI DOBRO DOŠLI!

W. C. MOONEY

PRAVDNIK-ADVOKAT.

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet,

Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglasite se pri meni.

Farme v Wisconsinu.

Prodajem dobro in rodovitno zemljo v državi Wisconsin (Forest okraj) blizu mesta in dobrih trgov, cerkve in šole. Fina zemlja in jamčeni pridelki vsako leto. Samo $15 aker. Vsakemu naseljencu dobim delo po $1.75 na dan in več; tudi naredim hišo, če hoče.

M. PIKLOR,

prodajalec farm,

1526 W. 21st St. Chicago, Illinois.

Vsem Slovencem in Hrvatom priporočam mojo gostilno

"HOTEL FLAJNIK"

3329 PENN AVENUE

v kateri točim vedno sveže PIVO, ŽGANJE, VINA IN RAZNOVRSTNE DRUGE PIJAČE.

Priporočam se cenjenemu občinstvu v najobilnejši obisk. — Vsi znanci in neznanci vedno dobrodošli!

NA SVIDENJE!

P. & A. Phone 351-W.

Geo. Flajnik, lastnik

3329 Penna Ave. Pittsburg, Pa.

John Grahek

...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino kalifornijsko vino, dobro žganje in tržim najboljše smodke.

Prodajam tudi trdi in mehki premog.

TELEFON 7612.

1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

Pozor, rojaki!

Dobil sem iz Washintona za svoje zdravila serijalno številko ktere jamči, da so zdravila prava in koristna.

Po dolgem času se mi je posrečilo izsnajti pravo Alpen tinkture in Pomado proti izpadanju in za rast las, kakoršne šedosedaj na svetu ni bilo, od katera moškim in ženskim gosti in dolgi lasje resnično popolnoma zrastejo in ne bodo več izpadali ter ne osiveli.

Ravno tako zrastejo moškim v 6. tednih krasni brki popolnoma. Revmatizem v rokah in nogah in križicah v 8 dneh popolnoma ozdravim, kurja očesa, bradavice, potne noge in ozebline se popolnoma odstranijo. Da je to resnica jamčim s $500. Pišite po cenik katerega pošljem zastonj.

JAKOB WAHCIC,

1092 E. 64th St. Cleveland, Ohio.

R. F. KOMPARE

SLOVENSKI PRAVNIK

ADVOKAT

V So. Chicago, Ills.:
Soba 218 — 9206 Commercial Ave.
Telefon: South Chicago 579.

MICHAEL CONWAY

106 Loughran Bldg.

Cass and Chicago Sts. JOLIET

Posojuje denar na zemljišča.

Insurance vseh vrst.
Surety Bonds.
Steam Ship Agent.
Both Phones 500.

IZ ŽIVLJENJA SLOVENSKIH VOJAKOV NA BOJNEM POLJU.

(Iz "Slovenca", 31. dec.)

Pismo starešine "Danice".

Dragi!

Najlepša Ti hvala za dolgo pismo. Kakor praznik, ko človek dobi zopet žarek luči iz domovine. Vsaka novica je dobrodošla v tej duševni puščavi. Zelo sem Ti hvaležen za poročilo o usodi naših kolegov. Za nikogar nisem preje vedel, kaj je z njim, odkar smo bili odtrgani drug od drugega. Bilo je pričakovati, da se bodo naše vrste zredčile in vendar je škoda za vsakega in žal je nam vsem. Ubogi Požlep, zelo mi je hudo, da sem ga izgubil, ubogi Šilc i. dr. Kaj sem mu pisal. Slutil sem bil še huje, ker sem slučajno lepega dne srečal njegov polk, pa mi niso nič vedeli povedati o njem. Oficirjev je ostalo le par. Kaj hočemo? Danes Tebi, jutri meni. Jaz sem hvala Bogu še vedno srečno odnesel zdravo kožo, pa kako dolgo še?

Bil sem že v mnogih bojih, v vsakovrstnih situacijah, na raznovrstnih bojiščih, v ognju artiljerije, mitrajlez, infanterije, padlo jih je veliko, videl sem srce pretresajoče prizore, pa sem ostal trd, kot bi nič ne bilo. Čudno to! Šele, če pomislim nazaj, ko zopet mislim in čutim kot normalen človek, me je groza. Bil sem priča, ko je marsikomu zmanjkalo živcev, in je moral v bolnišnico. Vojaki so se tresli kot šiba na vodi — a le par jih je bilo — jaz nisem izgubil hladne zavesti. Najhujše na človeka vpliva topništvo. Ko ti zasmrči taka krogla tik nad glavo ali mimo glave, ti zastane dih in čakaš nečesa, česar si ne želiš, a bi ne bil presenečen, če bi se zgodilo. Granata eksplodira blizu Tebi, misliš, da je konec sveta. Posebno kadar gre napad v artiljerijskem ognju naprej, ti korakaš ali letiš pred svojo švarmlinijo in vdarjajo salve pred Te, stiskaš zobe, prsa so Ti vedno trša in ožja, pogled brezčutnejši kakor odsoten, sapa zastaja..., tedaj pozabiš na vse, tvoja pazljivost se skrči in kondenzira kakor na ost igle. Ali ko lomi veje v gozdu in podira debla, se zdiš sam sebi kot plaha zver. Ogenj infanterije je proti temu malenkost, moralen učinek je veliko manjši, izvzemši strojno puško. Ta Ti gre v mozeg, ko vidiš kako to kosi.

Zadnji čas smo bili največ v strelnih jarkih, v šancah pod zemljo in v zemlji. Časih po cele tedne nismo videli civilnega človeka. Nočno streljanje je nekako pošastno in vpliva na človeka posebno prvikrat. Ko se navadiš, ko poslušaš to divjo pesem noč na noč, mora biti že velik halo, da se ti zdi vredno dvigniti se z ležišča. To ležišče!? Sčasoma smo si napravili cele sobe v tleh z različnim komfortom (stoli, okna, celo peči iz bližnje vasi, kuhinje, obednico). V zadnjem slučaju so nastale cele vasi v rezervni poziciji, cele ulice.

Drugič smo zopet po cel teden ali še dalje na maršu, po nekaj dni v vlaku. Ravno danes čakamo zopet na vlak, zato imam malo več časa in — zbranosti, da Ti pišem. Časih po tedne ni nobene pošte, časih pridejo cele vreče. In tedaj je naš praznik, kot ga ne poznamo v civilu. Ko dobi kdo kak časopis, je to dogodek. Rad bi čital "Slovenca", kaj piše.

Iskren pozdrav Tvoj Lovro.

Slovenski Orli — junaki!

Slavko Govejšek, bivši načelnik Orlov v Trbovljah, služeč pri 87. pešpolku, piše pismo svojemu prijatelju, ranjencu v Ljubljano:

Mili moj S.! Slučajno in v največje moje veselje mi je prišel "Slovenec" v roke. Med gromenjem topov in pušk čitam z velikim veseljem časopis, katerega že pet mesecev nisem videl. Na četrti strani mi kar naenkrat roka omahne. Čitam, da si ranjen in se nahajaš v Ljubljani. Si li težko ranjen? Prosim poročaj mi takoj in natančno! Jaz sem hvala Bogu še zdrav. 26. avgusta sem bil prvič v boju in do danes sem prestal vse težkoče in vojskine nevarnosti. Mnogo, mnogo jih je že padlo, jaz sem pa še vedno ostal; imel sem srečo. Bog me je obvaroval! Kaj še prinese bodočnost, ve samo Eden. Jaz sem pripravljen na najhujše. Predvsem se bodem držal gesla: Vse za vero, dom, cesarja! Pri vseh bojih sem bil pogumen in z dobrim vzgledom sem šel vedno naprej v boj. Saj veš da sem Orel! Bil sem povišan do narednika in že dvakrat odlikovan s srebrno hrabrostno svetinjo. Lahko torej izprevidiš, da sem Orel-vojak. Prosim Te, če Ti je možno, izroči vsem Orlom moj bratski pozdrav. Druge je tu po navadi. Gotovo kaj čitaš? Zima hudo pritiska in moči so mi malo opešale, pa upam, da bo boljše. Zelo mrzlo je, zato končam pisanje in Ti pošiljam stotisoč pozdravov iz naših strelskih jarkov. Bog Te živi! Tvoj Slavko.

V boju z vsem zadovoljni Slovenci. — Spomini na dom.

Če prebira človek pisma naših vojakov, mora vzklikniti: to so jekleni fantje, da morejo vse vojne napore prenašati s tako občudovanja vredno hrabrostjo. Poglejmo, kaj piše neki alpinec:

"Čudno je, da se človek tako izpremeni. Doma sem bil vedno bolan — tu pa zdrav kot riba v vodi. Kljub temu, da moram prenašati težke napore, se vendar prav dobro počutim. Naj nekoliko pojasnim, kakšno je naše življenje. — Doma sem si mislil, ko sem gledal cigane v najhujši zimi, snegu in mrazu hoditi sem in tja, da to ni mogoče prenesti. No, sedaj pa vidim, da je vse to mogoče prenesti. Če je človek zdoma — posebno kakor sedaj mi na bojnem polju — se mora sprijazniti z vsem. Pa saj imam vse, kar rabi človek. Za stanovanje in hrano mi ni potreba skrbeti. Ako hrane ne dobim enkrat, se pa drugi dan najem za daljšo dobo. Stanovanje moje je pa tudi prostorno in — zračno. Iz zdravstvenih ozirov je prav priporočljivo. Oken mi ni potreba nikdar odpirati; ravnotako mi tudi ni potreba nikdar trkati na vrata. Stene so kar naravne — ne zidane ali lesene. Strop se pa kaj pogosto menja. Danes ima modro barvo — jutri pa že temnosivo. Kadar ima ponoči modro barvo, je okrašen z nebroj lučicami. Ko pa izpreminja modro barvo v temnosivo, padajo z njega bele cvetke, ki nam pa niso najljubše. Prav tako zanimiva je tudi moja postelj. Zvečer si zakurimo v snegu ogenj; okroginokrog pa nasteljemo slame, na katero se vležemo. Ležimo prav tako kakor snopje na njivi; eden sem drugi tje. Večkrat s etudi primeri, da cveto zjutraj na nas bele cvetke. Vendar me to nič ne vznemirja. Kljub temu sladko spim in sanjam o — domu. — Večkrat si pa tudi izpreminjam ležišče. Če se mi zdi vsled vremenskih izprememb pretrdo in pregladko na cesti, se vležem na njivo. V tem slučaju pa, da ni pretrdo, naložimo na zemljo nekoliko drv, na katere se pote mvležem. Zadnjič sem pa ležal malo v bregu. Da bi se ponoči ne prevalil v dolino, sem pomolil nekoliko noge v drv in sem jih položil na zemljo. Seveda so mi potem pete premrznile k zemlji in jaz sem ostal na svojem mestu. Včasih pa Rus malo zarohni; pa kdo se ga boji. Včasih on, včasih mi in tako nam čas naprej beži...

O Božič! Večkrat si v mislih predstavljam oni čas. Pastirci so bili, ko jim je angel Gospodov naznanil rojstvo božjega Deteta, na prostem, kakor sedaj tudi mi. Tudi jaz upam, da bo prišel čas, da bo pela tromba, ki bo oznanjala zaželjeni — mir. — Če bom vedel ravno kateri dan bo Sveti večer — seveda se to ne sme nobenemu čudno zdeti, ker tu je vseeno petek ali svetek —, bom obrnil vsak strel na čast božjemu Detetu in pri ognju bom čul do polnoči. V duhu se bom pa zamislil na dom — — — Končno želim še enkrat vsem skupaj srečno novo leto."

Kako sta jo Vipavec in Solkanec zagodla Rusom.

Ranjenec Jožef Rožič iz Oseka hišna št. 26, ki je prišel na kratek dopust domov, je vedel marsikaj zanimivega povedati od svojih doživljajev na bojnem polju. Na svojem umikanju od ruske meje prišli so do nekega mestece, kjer jim je bilo ukazano, da naj povžijejo in vzamejo živeža in pijače, kolikor morejo, drugo pa naj vse uničijo, da ne pride sovražniku v roke. Mestece je bilo prazno, nikjer ni bilo žive duše! Ni bilo treba dvakrat reči, preskrbeli smo se z vsem potrebnim ter se tudi pokrepčali z dobro kapljico, ki smo jo dobili v kleteh nekega hotela; kar pa je ostalo, smo vse pokončali, tako da je zamogel "Rusjan" samo sline cediti. Pričetkom vojske je bil kot voznik pri trenu, a ker mu je sovražna granata pokončala oba konja in tudi voz, je bil nato prideljen h kompaniji. Pri neki patrulji sta bila s tovarišem iz Solkana poslana na neki hrib, odkoder naj bi opazovala gibanje sovražnika. Svet je bil z drevjem na vrhu nekoliko poraščen, trava zelo visoka in torej zelo primerna za skrivališče. Vležeta se za posečeni hrast, misleč, da bosta počivala; toda kmalu zaslišita hojo. Izza svojega skrivališča opazita, da se bliža vrhu 12 ruskih vojakov s svojim častnikom nadporočnikom. "Ko se približajo v strelsko daljavo, nameriva svoje puške ter sva postrelila vse "Rusijane" s častnikom vred. Pri častniku sva dobila nekaj pečenega svinjskega mesa, kruha, cigaret in nekaj ruma. Mirno se vleževa v svoje skrivališče, povžijeva dobrodošle darove in si vrhu tega zapaliva še vsak po eno cigareto. A zopet zaslišiva nek šum, — pogledava, a vidiva vse polno Rusov, ki so prihajali navzgor po hribu. Hitro pograbiva vsak svoj "kove" ter jo ubereva po hribu proti dolini, kar so naju le nesle noge. Tečeva le naprej ter prideva na drugem hribčku do naše artiljerije, ki je bila dobro skrita. Hitro naznaniva poveljujočemu častniku, kar sva videla. Artiljerija se takoj pripravi in ko so se začeli Rusi valiti čez hrib, so začeli naši topovi bruhati ogenj nanje ter so malone vse sovražnike pokončali, ostale pa razpršili. Pozneje, ko sva že odšla sem se spomnil, da bi bilo le dobro, ko bi povedal dotičnemu častniku svoje ime...

"Zakopati se!"

Naš poročnik da povelje: "Zakopati se!" Razvrstili smo se v bojno črto in vkopali v zemljo, medtem so nas Rusi seveda zapazili in gosto je deževala svinčena toča preko naših glav. Zadevali so izpočetka zela slabo. Čakal sem, da si je izkopal jamo moj tovariš na desni; ko je bil gotov, mi je prepustil orodje. Zakopal sem se dobro in svaril tovariša ob levi strani, ki se je zelo slabo zavaroval, a ni me ubogal. Pričeli smo tudi mi pošiljati smrtne pozdrave neprijatelju. Ali je pogodila vsaka moja krogla, ne morem reči, ker sem takoj, ko sem oddal strel, umaknil glavo na varno. Videč, da v bližini še ni nihče ranjen, smo se pričeli pošteno smejati kroglam, ki so ropotale po telečnjakih in plesale v naših skodelicah za menažo. A čezdalje gosteje so padale svinčenke in ena je zadela tovariša ob levi ravno med očesi, vlila se mu je kri pri očeh, ustih in nosu. "Ali si zelo dobil?" ga vprašam. Nič odgovora. "Saj sem ti pravil, da se bolje zakoplji!" Zopet nič. Stegnem roko proti njemu in ga stresem; sedaj šele vidim, da je mrtev. Da bi se izognil temu prizoru, obrnem glavo proti desnemu tovarišu, a v tem trenutku zadene še tudi tega krogla blizu rame in mu je bržkone morala iti globoko dol v život, kajti zvijal se je v groznih bolečinah po svoji jami, dokler se ni skotalil iz nje in sedaj se mi je nudil strašen prizor: kar frčale so krogle v njega in ob vsaki se je bolestno stresel, dokler ni mrtev obležal.

"Sedaj pride vrsta nate," sem si dejal, sprožil še tu in tam kakšen strel, ob vsakem pa sem si mislil, da je že zadnji. Kaj sem pravzaprav mislil in občutil, ne morem popisati. Počil je nedaleč šrapnel in kos železa je priletel v glavo mrtvega tovariša ob levi. Odnesel mu je gornjo polovico glave, ki je priletela s tako silo v mojo, da mi je odbila kapo raz glave, po levem licu, po hrbtu in telečnjaku pa sem bil ves pomazan z možgani mrtvega tovariša in ves oškropljen s krvjo. Jama nesrečneža, ki je bila zelo plitva, je bila kmalu polna krvi. Da se rešim mučnega položaja in pogledam, koliko nas je še sploh živih, se nekoliko dvignem, a že v tistem hipu mi prileti kos šrapnela v glavo in padem takoj v nezavest. Ko se prebudim, me pogled na tovariša spomni na vse in v glavi začutim grozno bolečino. Ne upam si otipati rane, misleč, da bi šla cela pest v njo. Hotel sem pogledati, ali so Rusi še pred menoj; mogoče so naši odšli in me kot mrtvega pustili na bojišču. A v tem me nekaj grozno zaskeli na rami. Hotel sem zavihati rokav, da bi pogledal, kaj je in pri tem se mi curkoma vlije kri doli po roki. Spoznam, da sem ranjen tudi na rami.

Sedaj začujem povelje našega poročnika: "Nazaj!" Pozabil sem na vse bolečine in urnih krač jo uberem za tovariši. Ker smo bili skoraj vsi ranjeni, tudi naš poveljnik, pohitimo vsi naravnost do zdravniške postaje. Ko pridemo do zdravniške postaje, kričali smo vsi vprek, kajti vsak bi se bil rad prvi iznebil krogle iz telesa; sedaj pa tudi opazimo, da smo pustili na bojišču kar dve tretjini tovarišev, ostalo nas je namreč samo še 20 mož, z bližnjimi ranjenci vred, katere so prinesli do sanitetne postaje. Spravili so nas na vlak in jaz sem prišel v bolnišnico v Kapošvar na Ogrskem.

Slovenski pionirji rešili 440 vojakov nemške Hindenburgove armade.

Slovenski pionir nam piše s severnega bojišča dne 19. decembra:

Bilo je dne 4. septembra pri Jožefovem na Ruskem. Naša stotnija je bila prideljena nemškemu koru. Bilo je levo krilo tega kora, ki se je bojeval pred Lublinom pri naši armadi. Par dni poprej smo napravili most čez Visslo, ki je malo večja kakor Drava. Kar dobimo dne 4. septembra povelje, da moramo most podreti, ker se sovražnik približuje. Ko smo bili s podiranjem mostu gotovi, prikoraka naenkrat na nasprotni breg še 400 nemških vojakov. K sreči smo še imeli 4 ruske lesene ladje, in hitro smo jadrali na ono stran. Ker so bile ladje slabe, smo morali Nemce dvakrat čez Visslo voziti. Seveda so hoteli prvikrat vsi v čolne, ker so bile kroglje iz ruskih topov vedno bližje. Ko smo pa drugokrat čez reko peljali, so že padale kroglje blizu nas v vodo. Jaz sem bil na krmilu. Nekaj metrov od mene je padla granata, da sem bil ves moker. Hvala Bogu, da je bila voda globoka 5 metrov. Ruska granata nam ni nič škodovala, namreč se je na dnu Visle razpočila. Tako smo srečno nemške vojake čez vodo spravili. Bili so nam zelo hvaležni, nam avstrijskim pionirjem. Nemški častniki so nas obdarovali s cigaretami.

Kmalu nato pa smo se umaknili na hrib, v okope. Naenkrat zagledamo krdelce vojakov bežati proti bregu, kakor poprej onih 400 Nemcev. Hitro pogleda poročnik skozi daljnogled in spozna, da so to nemški vojaki. Poveljnik pravi: Delo je zelo nevarno, pa junaško! Fantje, izkažimo se, da smo hrabri avstrijski pionirji! Kdo hoče prostovoljno te Nemce rešit s čolni? Priskočilo je 12 pionirjev k poročniku in so leteli kolikor so jih noge nesle proti vodi in že so se peljali čez Visslo. Kar opazi ruska artiljerija na drugem bregu naše hrabre pionirje. Začela je strašno streljati na naše vrle junake. Kakor toča so padali šrapneli in granate okoli njih. S hriba smo opazovali to junaško igro. Kar strmel sem in prosil Boga, da bi rešil moje tovariše iz tega strašnega položaja. Bil sem uslišan. Komaj so se pionirji in Nemci pripeljali na našo stran, že so bili kozaki pri vodi na oni strani. Do solz ginjeni so se nemški vojaki od veselja nam zahvaljevali, da smo jih rešili smrti, ali ruskega ujetništva. Nemcev je bilo 40 mož. Čez tri tedne je bilo onih 12 pionirjev, ki so rešili Nemce, obdarovanih s srebrnimi kolajnami prve vrste. Bilo je devet Slovencev in pa 3 Nemci. Cela naša pionirska stotnija je bila pohvaljena od nemškega kornega poveljnika in od našega presv. cesarja, da smo rešili 440 nemških vojakov iz tako nevarnega položaja.

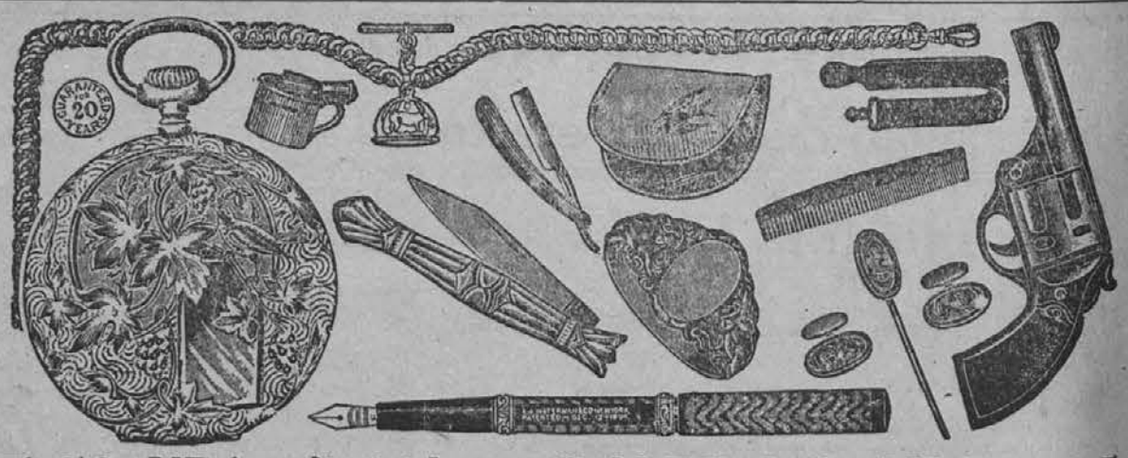

5.50 SAMO URA 14 karat Gold Filled URA 5.50 SAMO

15 -- DARIL POLEG URE ZASTONJ -- 15

Ako kupite ure naravnost iz tovarne, prihranite najmanj $19.00 ker pri vsakemu trgovcu z urami morali bi plačati za isto uro do $25.00. **Ali naše posebne tovarniške cene za take ure** so samo $5.50, in poleg tega dobi vsak kateri kupi uro pri nas 15 zgoraj naslikanih daril **popolnoma zastonj,** 1-2. verižica in obešek, 3. britev, 4. pas za brušenje britve, 5-6. posoda za milo in čopič, 7. polnilno pero, 8. žepni nož, 9. verižica, 10. zrcalo, 11. krtača za lase, 12. naprsno iglo, 13-14. zapestne gumbe, 15. 32 cal. Model revolver. Ako torej želite kupiti to krasno $25.00 uro za svoto $5.50, in poleg tega 15 zgoraj omenjenih daril **popolnoma zastonj,** odrežite ta celi oglas, ter pošljite ga nam z 25c v znamkah, tako da bodemo zagotovljeni da nameravate kupiti uro. Nato vam takoj odpošljemo krasno uro s 15stim idarili. Po sprejemu ure in daril, ko se bodete prepričali da je v resnici **14 karat Gold Filled Factoray, Gauranteed for 20 Years,** z najboljšim kolesjem na svetu, ter da omenjenih 15 komadov so popolnoma najboljše vrste, potem plačate svoto $5.25, ter nekaj malenkosti za vožnjo. V slučaju pa da niste zadovoljni, vam pošljemo nazaj svoto 25c v znamkah. S tem je povedano da če kupite pri nas uro, **ne riskirate popolnoma nič,** ker naše ure so jamčene za 20 let, in v slučaju da se ura pokvari, jo damo popraviti ali pa zamenjamo za samo v pokritje poštnine 25c.

Ako nam pišete iz Kanade, potem mora biti cela svota poslana naprej. POZOR! Mnogi ljudje nam pišejo, in se pritožujejo, da so naročili stvari pri drugih tvrdkah, in da niso dobili kar so mislili; in s tem je krivda naročnika, kateri ne pazi na oglase, če so pošteni ali ne. Moramo vam povedati da naša KRISTIJANSKA TVRDKA ni v zvezi z drugimi tvrdkami katere oglašajo, in pri nas dobite točno vse kar mi oglašamo. O tem se lahko prepričate če si naročite moško, ali žensko uro, ter naslovite edino na:

NATIONAL COMMERCIAL COMPANY, :: 90 W. Broadway, Dept. X. 53, New York, N. Y.

Revolucijsko gibanje v Kantonu.

"Frankfurter Zeitung" poroča iz Londona. "Daily News" objavlja članek iz Shangaija, ki poroča, da se je pojavilo v Kantonu revolucijsko gibanje za obnovitev dinastije Mandžu. Našli so veliko hujskajočih spisov, a revolucionarji ne razpolagajo z denarjem. Vsled revolucijskega gibanja se zahteva preosnova vojaštva, ker je sedanje vojaštvo brez pomena. Nezaupanje proti Japonski se množi, ker sumijo, da podpihuje Japonska revolucijski pokret v Kantonu.

E. H. STEPANOVICH
edini hrvatsko-slovenski pogrebnik,
9251 E. 92 St., S. Chicago, Ill.
Tel. S. Chicago 1423.
Rent. tel. S. Chicago 1606.
Ambulanci in kočije, ter avtomobili za vsako prigodo in vreme.

Fred Lehring Brewing Co.
JOLIET, ILL.
PIVO V STEKLENICAH.
Cor. Scott and Clay Sts. Both Telephones 26. JOLIET, ILLINOIS

Chi. tel. 3399. N. W. tel. 1257
Louis Wise
200 Jackson St. JOLIET, ILL.
gostilničar
VINO, ŽGANJE IN SMODKE.
Sobe v najem in Lunch Room.

JOHN STEFANICH N. W. Phone 348
::Slovenska Gostilna:::
vino domače in importirano, fino žganje in diseče smodke.
915 N. Scott St., Joliet, Ill.

POZOR, ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnic
J. & A. Pasdertz
se dobije najboljše sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Streets.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113

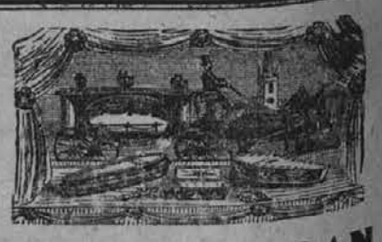

W. H. KEEGAN
POGREBNIK.
Slovenci v La Salle in okolici: Kadar potrebujete pogrebnika se obrnite na to tvrdko in prepričani bodite, da boste najbolje postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.
V slučaju potrebe rešilnega voza (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljeni — po dnevi in ponoči.
Vse delo jamčeno.
POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS.
W. H. KEEGAN,
Telefona št. 100 — vsak čas.
Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

Naročite zaboj steklenic
novega piva, ki se imenuje
EAGLE EXPORT
ter je najboljša pijača
E. Porter Brewing Company
Oba telefona 405, S. Bluff St., Joliet, Ill.